

ROTTERDAMSCHER COURANT.

Bureau: Hoogstraat, Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 6 regels... / 1. Iedere regel meer... - 0.25

Abonnementenprij is 1/24's jaars of 1/6 per drie maanden per post door het geheele Rijk.

deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

BERIGT. heden af zal deze COURANT gratis worden toegezonden aan hen die zich tegen 1 Januarij 1863 daarop abonneren.

SCHUTTERIJ. FINAAL ONTSLAG.

Menschen behorende tot de ligting van het 1853, worden opgeroepen tot het bekomen van Finaal Ontslag uit de dienst der Schutterij, aan het Bureau in de Grote Mannenhuis, op Woensdag den 17 December des avonds ten 7 ure.

De Kolonel, Kommand. der Schutterij, D. R. GEVERS DEYNOOT.

BUITENLAND.

ENGLAND.

Londen 9 december. — Met de stoomboot Yeddo, die de Bombay mail naar Suez overbragt, is berigt ontvangen dat de Colombo, gemeten 2127 ton, door de Heer A. B. Farquhar, is vergaan. Naar het oordeel greep dit ongeval plaats bij het eiland Minicoy, op vijf mijlen bewesten Point de Galle. De bemanning van de passagiers zijn gered, maar het grootste gedeelte der mail is verongelukt. De schade is stellig groot; het verlies van het schip alleen wordt geschat op £ 100,000.

— Naar men verzekert heeft Koning Leopold zijne naam naar Engeland uitgesteld tot in de maand maart, wanneer het huwelijk van den Prins van Wallis zal worden voltrokken.

— De heer Hamilton, chef der city-afdeeling van de "detective" politie, heeft heden voor het politiehof van Guildhall verklaard, dat door de nieuwbladen op aantal gevallen van roof door verwoeging (garotte robbery) waren medegedeeld, die slechts bestonden in het brein van den aanbregger. Hij had al die gevallen nauwkeurig doen onderzoeken en ten slotte was gebleken, dat zij waren uitgedacht door een bejegener aan de desgladen, wiens naam hij zou kunnen noemen, en tegen wien men zelfs met veel geweld eene actie zou kunnen instellen, wegens opzigt.

— Niet slechts werd door deze leugenachtige berichten de spanning waarin het publiek zich bevindt nog vermeerderd, maar bovendien veroorzaakten zij ook de politie veel last en tijdsverlies en bragten haast op een verkeerd spoor bij het onderzoek naar misdrijven, die werkelijk hadden plaats gehad.

— In zijn dezer dagen alleen in de buitenwijken van Londen 300 nieuwe agenten aangesteld, en de politie der City en de overige wijken van Londen zal eveneens spoedig belangrijk worden vermeerderd.

— Zoo als bekend is, rees ten gevolge van den jongsten moordaanlag op Europeërs in Japan, eenige twijfel of kolonel Neale, de Britsche zaakgelaatigde, de bevoegde der vreemdelingen bij die gelegenheid wel bevoegd had behartigd. Iemand, die genoemd kolonel meer dan 30 jaren lang van nabij heeft gekend, geeft in een onzer dagbladen een bericht omtrent diens levensloop; waaruit het volgende wordt ontleend: Kolonel Neale verloor reeds op teederen leeftijd zijne ouders, en zag zich genoodzaakt zich zelf door de wereld te helpen. Nog geen 18 jaren oud voegde hij zich bij het bevrijdings-leger voor Oporto, en gedurende die bloedige belegering was hij tegenwoordig bij elken aanval, en later bij elken veldslag tot zoo lang Dom Manuel van den Portugeschen bodem was verdreven.

— Ofschoon toen nog bijna een knaap, toonde hij bij meer dan eene gelegenheid reeds de bezadigdheid aan zijner leeftijd eigen. Slechts op het slagveld gedroeg hij zich als een vurig, onversaagd jongeling. Bij de opdaten was hij algemeen bemind en bij zijne mede-officieren stond hij in zoo groote achting, dat zijne bevelen hem meermalen raadpleegden. Toen het Britsch legioen werd opgericht, behoorde hij tot den staf, en zijne militaire loopbaan in Spanje was even verdienstelijk als in Portugal. Niet ligt — zegt de schrijver — zal ik op een 5den mei vergeten, met hoeveel moed en overleg hij op dien datum zijne soldaten aanvoerde bij de bestorming der heuvels tegenover St. Sebastiaan. Toen de oorlog geëindigd was, werd hij secretaris van den gezant naar Belgrado en daarop secretaris van den Regerings-commissaris te Manchester. Daar stelde men zijne verdiensten op zoo hoogten prijs, dat men hem het vice-consulaat in Syrië toevertrouwde, te Aleppo en Alexandrië, waar hij wederom in zoo groote achting stond, dat hij werd verhoogd. Lord Palmerston begreep het gewichtig van Varna worden kon, en stelde Neale daar als consul aan, in welke betrekking zijne verdiensten gedurende den Krim-oorlog door allen, zelfs vreemdelingen, volmondig werden erkend. Tot belooning voor zijne gewichtige diensten werd hij geplaatst in den betrekkelijk gemakkelijken post van secretaris van legatie bij de Chinese ambassade onder Lord Elgin. Toen de zaken in Japan echter onrustig begonnen te worden, zond men hem naar Yeddo, en niemand beter dan zijn voorgesiger sir J. Rutherford Alecock zou kunnen getuigen, dat kolonel Edward St. John Neale de man niet is, om terug te deinzin voor de uitoefening van zijn plicht, gelijk waarschijnlijk ook wel bewezen worden zal, wanneer de bijzonderheden van den moord beter zijn bekend.

— De heer J. D. Powles, president van het comité der Spaansch-Amerikaansche fondsenhouders, heeft een werke uitgegeven getiteld Nieuw-Grenada en zijne hulpbronnen (New-Grenada: Its Internal Resources, A. H. Baily and Co., Cornhill). Vooral voor diegenen die in dit land belang stellen is dit boekje bijna onmisbaar, terwijl de naam van den schrijver reeds genoegzamen waarborg geeft voor de degelijkheid van den inhoud.

— Gisteren heeft in Edmund's kolenmijn, tusschen Sheffield en Brinsley, eene gas-ontploffing plaats gehad, waardoor de mijn in brand is geraakt. Men vermoedt dat tusschen de 50 en 60 mijnwerkers daardoor zijn omgekomen. Alle pogingen tot redding zijn mislukt en men zal de mijn vol water moeten doen loopen om den brand te bluschen. Een aantal dergenen, die nog aan den dood zijn ontsnapt, heeft ernstige brandwonden bekomen.

— Men bericht (doch niet officieel) dat de tweede dochter van Prins Christiaan van Denemarken, Prinses Sophia Maria Frederika Dagmar, oud 15 jaar, verloofd is met den Erfgroothertog Nicolaas van Rusland, den Cesarwiche, die den leeftijd van 19 jaar heeft bereikt; de plechtige afkondiging dezer verlovving zal echter eerst plaats hebben wanneer zij in het Grieksche geloof zullen zijn opgenomen.

— Luidens telegram uit Calcutta is de Koning van Delhi, 11 november, te Rangoon overleden en dien-zelfden dag begraven. De Mohammedaansche bevolking gaf weinig blijk van belangstelling.

FRANKRIJK.

Parijs 9 December. (Particuliere Correspondentie.)

Gisteren was ter beurze het gerucht verspreid dat Koning Victor Emmanuel naar Parijs zou komen, doch met inachtneming van het strengste incognito. Ik behoeft u te nauwernood op het onhoudbare van zulk een bericht te wijzen: Rattazzi heeft zijn credit in Italië verloor, omdat hij zijne portefeuilles bij de Fransche Regering is gaan halen. En wat zou het nu wel zijn als Koning Victor Emmanuel zelf hier kwam, op hetzelfde oogenblik dat er sprake is van eene leening, door Italië te Parijs te negotiëren. En daarenboven de heer Vimercati, de agent van de Italiaanische Regering, is hier, en hij kan alle mogelijke stukken en mededeelingen tusschen de beide Souvereinen wisselen, waaraan men behoefte moog gevoelen.

Een telegram uit Turijn meldt de zamenstelling van het nieuwe Kabinet en tevens dat de Kamers tegen morgen zijn bijeengegroept, om mededeeling daarvan te krijgen. Uit Amerika zijn weder verschillende berichten ontvangen, die in den grond weinig om het lijf hebben. De uitwerking, in de Vereenigde Staten te weeg gebragt door dépêches van minister Drouyn de Lhuys betreffende eene tusschenkomst in den strijd tusschen het Noorden en het Zuiden, blijkt nog niet met eene juistheid. Zoo meldde een telegram dat men er te New-York vrij algemeen over volgevoelen was, dewijl de Regeringen van Frankrijk en Engeland van zelfzuchtige bedoelingen werden verdacht. Daarentegen zegt onze Mōiteur heden oehndt: "Het bericht eene door Frankrijk aangeboden tusschenkomst was in Amerika bekend en had levendige sensatie verwekt. Sommige bladen van New-York drukken de meening uit dat zulk eene Europeesche bemiddeling slechts verschoven is."

Maar Garibaldi laat weder wat van zich hooren. Aan prof. Nèlaton heeft hij, den volgenden brief geschreven: "Pisa 5 december 1862. Zeer waarde vriend! Ik ben u een woord van liefde en van dank verpligt; uwe komst te Spezia bragt mij geluk aan, en als ik ooit eenigen twijfel had kunnen voeden in weerwil der broederlijke en geleerde zorg van de chirurgen die mij verpleegden, zoodra ik u deelnemend bezoek gehad en uwe zoo bemoedigende woorden vernomen had, heb ik niet meer aan mijne geneezing getwijfeld. "Ik gevoel mij veel beter sedert de kogel uit de wond is gehaald, eene operatie welke zoo behendig volbragt is door onzen landgenoot, prof. Zanetti, met de werktuigen die gij mij zoo welwillend hebt toegezonden. "Morgen krijg ik een vast verband en ik hoop mij spoedig op krukken te kunnen bewegen. God zegene u! even als al die deugdzaamemannen, wier menschlievende beginselen zowel den wetenschappelijk ontwikkelden mensch als den weldoener vereerden. "Uw toegenegen (get.) G. GARIBALDI."

In de Parijsche dagbladders is, wat het personeel betreft, weder eene geheele revolutie op handen. Zoo zegt men dat de befugde Louis Veuillot zich weder aan Le Monde zou verbinden en dat de heer Granier de Cassagnac een nieuw blad wil oprigten. L'Echo de la Presse kwijt uit gebrek aan deelneming weg, en de onderhandelingen met Mirès, die er nieuwe fondsen aan zou bezorgen, schijnen afgesprongen te zijn.

Al de maarschalen van Frankrijk zijn op dit oogenblik te Parijs bijeen. Jaarlijks komen zij in deze maand vergaderen om te betaaldelagen over de bevordering van hoofd-officieren en zich verder bezig te houden met de belangrijkste vraagstukken der dienst. Gisteren hielden zij eene eerste zitting in het hōtel van den Minister van oorlog.

De Ministerraad heeft ook gisteren zijne reglementaire bijeenkomsten op maandag, woensdag en donderdag weder aangevangen. Ik wil den schijn niet aannemen of ik beter dan iemand anders zou zijn ingelicht omtrent het daar voorgevallene, maar wat men mij verzekert is dit: dat er sprake geweest is van het vraagstuk der broodhakkereien. Ten anderen moet de Raad zich met eenige andere verkiezard hebben voor de opportuniteit van de waarschuwing welke L'Opinion Nationale heeft ontvangen, want het schijnt dat de Ministerraad over die onderge-schikte punten is geraadpleegd. Voorts moeten de aangelegenheden van Rome geheel onaangetoerd zijn gelaten.

De tenorzanger Mario, die hier aan de Groote Opera is uitgefloten, zal naar ik hoor thans naar Amsterdam gaan. Vóór eenigen tijd is er verhaald dat een Engelschman, die op de wereldtentoonstelling een bijzonder gemakkelijk ziekbed had gezien, er een kocht en per post naar Garibaldi zond, met zooveel postzegels er op geplakt als noodig was om het te frankeren. Nu hoor ik dat Parijs ook ten deze niet voor Londen wij onderdoen. In de Passage Mirès is een prachtige en uiterst gemakkelijke leunstoel tentoongesteld, die maandag van hier naar Livorno zal gezonden worden ten geschenke aan Garibaldi. Door een vernünftig uitgedacht mechanisme gaat ieder deel op en neder naar de beweging van den kranke die er op zit; het geheel is met zeer rijke stof bekleed, uiterst elegant van vorm en met prachtig snijwerk voorzien. De uitvinder, de heer Giraudet, heeft dit meubel geheel eigenhandig bewerkt.

Baron von Rothchild heeft wederom volgens zijne jaarlijksche gewoonte aan het burgerlijk ambestuur 30,000 kilogrammen brood doen toekomen, ter uitdeeling aan de armen van deze hoofdstad. Zeer waarschijnlijk verlangen uwe lezers iets meer te weten omtrent Richard-Lenoir, wiens naam zondag door Keizer Napoleon werd uitgesproken en thans gegeven is aan de boulevard, welke eerst naar Koningin Hortense was genoemd. Hij werd den 6 april 1765 uit fatsoenlijke boeren-ouders te Epinay sur Odon (Calvados) geboren. Eerst was hij werkzaam in een magazijn van linnens te Rouaan en daarna koffijhuis-knecht. Als zoodanig kwam hij te Parijs in een café van de Rue St. Denis. Met groote moeite slaagde hij er in een kapitaalje van 1000 francs te besparen, waarmee hij handel begon te drijven. Spoedig won hij wat, maar leed ook weder eenige verliezen, doch werd niet ontmoedigd.

In 1797 associeerde hij zich met een vriend, Lenoir-Dafresne, en voerde in Frankrijk de machinale weefgetouwen voor katoen in, die tot op dat oogenblik nog alleen het monopolie der Engelsche industrie waren. Hunne fabriek in de Rue de Châtonne ver-schafte weldra aan een groot aantal werklieden arbeid en werd herhaaldelijk door den eersten evenaal beschikt. Later schonk Keizer Napoleon I eigenhandig het ridderkruis van het Legioen van Eer aan den nijveren industrieel, die zich niet tevredich stelde met de ontwikkeling van het katoenweven in Frankrijk, doch ook bedacht was op de katoen-cultuur. Daarmede nam hij gelukkig geaalde proeven in Italië, en reeds in 1808 werd van daar in Frankrijk 25,000 Ned. ponden katoen ingevoerd. Toen had de firma Richard-Lenoir haar toppunt bereikt; zij hield meer dan 20,000 arbeiders aan het werk en betaalde maandelijks een miljoen francs uit. Daarop kwam het ongelukkige jaar 1814. Aan het hoofd zijner werklieden verdedigde François Richard den ingang van Parijs aan de zijde van de voorstad St. Antoine. Ofschoon ook hij verbannen werd, kreeg hij bijzondere vergunning om in het land te blijven dat hij door zijn arbeid en zijne braafheid had vereerd. Onbeschrijfelijke moeite en opofferingen getroette hij zich om zijne werklieden werk te verschaffen en overleed arm in 1839.

— De te Berlijn op disponibiliteit gestelde Staats-procureur Oppermann is nu door de Ooburgsche Regering tot hetzelfde ambt benoemd, en zal het waarschijnlijk aannemen. Intusschen gaat men hier niet het op disponibiliteit stellen van tot de meerderheid van het Huis der Afgevaardigden behoorende ambtenaren steeds voort, en is dit lot nu weder den landraad in de kreits Freystadt in Silezië, en den Staats-procureur Schroeder te beurt gevallen, van welken laatsten dit te meer verwondering wekt omdat hij, een der jongste leden van het Huis, zich met de beweging onder de kiezers volstrekt niet heeft ingelaten, en dus niets anders misdaan kan hebben dan dat hij zijne stem tegen de voorstellen der Regering heeft uitgebragt.

Kassel 9 december. — In de heden gehouden zitting der Stendenvergadering werd op het voorstel der finantiële commissie eenstemmig besloten, van de Regering het spoedig indienen van een wetontwerp op de verdere inlijng der belastingen te verzoeken. De Landdags-commissaris beriep zich ten opzichte der daarop betrekkelijke regtsvraag op de onlangs door hem afgelegde verklaring, maar meende echter dat de Regering de vraag naar het doeltreffende der zaak alvorens overwegen zou. De staatshoudkundige commissie sloeg eenstemmig de goedkeuring van het Pruisisch-Fransch handelsverdrag voor.

Wie zal Koning van Griekenland worden? Dit is de vraag waarmee in deze oogenblikken geheel Europa, Duitschland niet minder dan andere landen, zich bezig houdt. Vraagt men het te Weenen, dan schijnt het nog onzeker welke houding men daar tegenover de verschillende kandidaten wil aannemen. Tegen Prins Alfred zou men minder hebben in te brengen, als men niet vreede dat een spruit uit het Engelsch Koningshuis eene geheele verandering in Englands traditionele staatkunde in het Oosten ten gevolge zou kunnen hebben. Een Leuchtenberg in Griekenland zou als den eersten spadesteek tot ondermijning van het bestaan der aangrenzende Staten worden aangemerkt, en een national Koning als een tweeden Herostratus, die het in 1856 te Parijs slechts ligt verzekerd gebouw van Turkiye in brand zou steken. De verkiezing van een Oostenrijksch Vorst ware niet veel beter dan het zenden van een deputatie naar München, om Otto te verzoeken de hem ontnomen kroon wel op nieuw te willen aanvaarden.

Te Berlijn schijnt men niet geheel vreemd van de gedachte dat de Grieken ten slotte hunne toevlugt tot een Italiaanischen Prins zullen nemen, maar het blijft de vraag of Koning Victor Emmanuel, bij de vele verlegenheden welke hem nu reeds drukken, ook nog die zou willen voegen die hem dan in het Oosten wachten zouden.

Nu brengt de Kölnische Zeitung van heden weder een nieuwen kandidaat ter sprake. Na een brief uit Athene te hebben medegedeeld, waarin gezegd wordt dat, mislukte de poging om Prins Alfred als Koning te krijgen, de Graaf van Vlaanderen het haast in aanmerking komen zou, trekt genoemd blad het sterk in twijfel of de Koning der Belgen en dat Land zelf een zijner weinige Prinszen zouden willen afstaan, maar vestigt de aandacht op den Hertog Elimar van Oldenburg, die 18 jaren oud is, thans te Bonn studeert, de halve broeder is des regerenden Groothertogs en van de voormalige Grieksche Koningin Amalia. Sedert lang heeft die Vorst reeds pogingen aangewend om, naardien de Beijersche Prinszen het Roomsch-Katholiek geloof niet wilden opgeven, dezen haren broeder de troonopvolging te verschaffen, en de Grieken zonden zich met die keuze geluk mogten wenschen, omdat de Oldenburgsche Prinszen tot diegenen behooren welke zich door beschaving en vrijzinnigheid onderscheiden, terwijl Rusland, uit hoofde zijner verwantschap met het Huis van Oldenburg, zich daartegen vermoedelijk niet verzetten zou. Misschien zullen de Grieken den broeder hanner verdriven Koningin als Koning willen?

Per Telegraaf. Londen 10 December. Volgens The Morning-Post handhaven de drie Mogendheden het protocol van 1830 en bevelen den Ferdinand van Portugal als kandidaat voor den troon van Griekensland aan.

The Morning Herald deelt eene circulaire van den heer Drouyn de Lhuys over het Grieksche vraagstuk mede, waarbij op het onraadzame der candidatuur van prins Alfred wordt gewezen. Frankrijk, Engeland en Engeland zijn overeengekomen omtrent de uitsluiting van leden hunner familiën van den Griekschen Troon, en om den Grieken kandidaten aan te bevelen, die voor het Europeesch evenwigt niet gevaarlijk zijn.

Hannover 10 December. Er is een nieuw Ministerie gevormd: Hammerstein, binnenl. zaken; Lichtenberg, erediensat; Windhorst, justitie, en Erlieben, finantien. De heeren Platen en Brandis behouden hunne portefeuilles.

Marseille 9 December. Uit Napels wordt den 6 dazer gemeld, dat de Mazzinisten hunne proclamatie vernieuwde. Op verzoek wordt de hymne aan Garibaldi in koffijhuizen en schouwburgen veelvuldig uitgevoerd. Verscheiden dagbladen hebben manifesten van Prins Murat medegedeeld, sommigen zonder hem te onderkennen, anderen gepaard met aanvallen op hem. Van het dagblad Napoli wordt eene buitengewone oplage ge-

DUITSCHLAND. BERLIN 9 december. — De officiële Staatsanzeiger kondigt heden verschillende wijzigingen in het Kabinet aan. Graaf Itzenplitz treedt als minister van landbouw en nijverheid af en wordt minister van koophandel, terwijl hij in zijn tot hertoe bekleed ambt door den heer von Selchow, thans opper-president der provincie Brandenburg, vervangen wordt. Verder is de heer von Jagow op zijn verzoek als minister van binnenlandsche zaken ontslagen, wordt als zoodanig door den legatieraad graaf Eulenburg vervangen, en treedt in de plaats van den heer von Selchow als opper-president der provincie Brandenburg op.

— De ministeriële Sternzeitung behelst het volgende Koninklijk bevelschrift: „In de maand maart aanstaande wordt het vijfde jaren dat het Pruisische volk, op de roepstem mijns in God rustenden vaders, zich tot den grooten kamp van den bayrijdingsoorlog onder de wapenen schaards. Ik houd het voor gepast dat de herinnering aan het begin der roemvolle daden des legers, welke die tijden tot de schitterendste in de Pruisische geschiedenis gemaakt hebben, op den verjaardag der oprigtig van de Landwever gevierd worde.

„Maar in februarij aanstaande wordt het ook honderd jaren dat de zevenjarige oorlog door den roemrijken Hubertaburger vrede is geëindigd, eene gebeurtenis waardoor de vestiging van Pruisien als Groote Mogendheid toenmaals heeft is gegrondvest, en voor welke, zoo als mijn in God rustende broeder reeds den 16 december 1858 bepaald heeft, wij evenzoo verplicht zijn de Goddelijke Voorzienigheid nog heden openlijk dank te zeggen.

„Ik noodig mijn Staatsministerie uit, mij over den aard der vast te stellen feestelijkheden voorstellen te doen. — Berlijn 3 december 1862. (get.) WILHELM."

drukt Door henden worden de posten dikwerf onder- schept of verscheiden dagen opgehouden. Diligences en reizigers te voet reizen als gewapende karavane. San-Vito heeft zich tegen de bandieten gebarricaadeerd.

Zaterdag den 6 dezer hebben te Rome belangrijke arrestatien plaats gehad.

MADRID 9 December. De Senaat heeft zich bezig gehouden met de Mexi- kaansche aangelegenheden. De generaal Prim heeft aan die debatten deel genomen en verklaard, dat hij niet voornemens is oppositie tegen het Ministerie te voeren. Hij achtte zich gelukkig, dat hij niet in de noodzakelijkheid is geweest dadelijk na het verschil met Frankrijk te spreken, want dan zou hij in toorn ontbrand zijn tegen hen, die dat verschil te weeg hebben gebracht. De aanvallen der Spaansche en vreemde bladen zullen niet door hem worden beant- woord. Heeft men hem met onedele wapenen aan- gevallen, hij zal loyale wapenen bezigen. Hij is en was nooit een vijand van Frankrijk. Zijne zending bestond in het behartigen van de Spaansche belangen en het herstellen van den politieke geest in Mexico, in overeenstemming met Frankrijk en Engeland. Aanvankelijk gingen de onderhandelingen goed, maar toen hij zag dat Frankrijk eene special Fransenche politiek wilde gaan volgen, had hij besloten zich terug te trekken, want nooit zou hij er in toestemmen, de satelliet eener vreemde Natie te zijn.

ALEXANDRIE 10 December. De Hertog van Brabant is hier aangekomen. Het schip, waarop Z. K. H. zich bevond, heeft op zee met een zwaren storm te kampen gehad.

NEW-YORK 29 November. Sedert het vorige bericht hebben er bij Frederiksburg geene troepenbewegingen plaats gehad. De Zuidelijken hebben Holly-Springs ontruimd en zich bij Tullahoma geconcentreerd, om de divisie van generaal Rozencranz, die uit Nashville is opgerukt, tegen te houden. De Noordelijken hebben Husonville aan den Mississippi bezet. De dagbladen, de geestelijkheid en de open- bare sprekers bij de Noordelijken gaan steeds voort met de bevolking tegen Engeland in het harnas te jagen. Dit ondervindt hoe langer zoo meer goed- keuring.

LONDEN 10 December. Thee stil. — Suetor kalm; mindere kwaliteiten 6 d. lager. — Rijst. Bengal 13/ a 13/6. — Metaalen. Tin, Straits 117/ a 118/ Schotisch IJzer 54/6. — Hennep. St. Petarsb. Rein 37/4 voor nieuwe en 38/4 voor oude; dito Biga 39 voor nieuwe en voor oude. — Talk. In loco 45/3 voor nieuwe, Dec. 45/ Fiasuwe markt.

LIVERPOOL 10 December. Katoen. Heden zijn 20,000 b. afgedaan tot 1/2 a 1/4 d. hooger dan 11. Vrijdag.

MADRID 9 December. Spanje 2 pc. 46.10; dito 3 pc. 52.05.

PARIJS 10 December. Frankrijk 3 pc. 70.65; dito 4 pc. 97.50; Cred. Mobil. 1107. Fr. Oost. Spw. 512; Russ. dito 430. Spanje 2 pc. —; dito Binnenl. 3 pc. 50 1/2. Italië 71.75.

LONDEN 10 December. De Gecons. 3 pc. 92 1/2. Spanje 2 pc. 46 1/2; Buiteni. 3 pc. 55; Cert. 8 1/2; Amort. 23 1/2. Port. 3 pc. 48. Mexico 3 pc. 31. Grenada Afgestemp. 12 1/2. Grieken 15 1/2.

WEENEN 10 December. Oostenrijk Metalliek 5 pc. 71.80; dito Nat. 5 pc. 82.20. Wissel op Londen 118.70.

FRANKFORT 10 December. Oostenrijk Metall. 5 pc. 60 1/2; dito Nat. 5 pc. 67 1/2. 1/2.

ANTWERPEN 10 December. België, 1/2 pc. 99 1/2; dito 2 1/2 pc. —. Oostenr. Metall. 5 pc. 59 1/2; dito Nation. 5 pc. 67 1/2. Spanje 2 pc. 45 1/2; dito Binnenl. 3 pc. 49 1/2.

BINNENLAND

ROTTERDAM 10 December. In het bij dit N.º behoorend Bijvoegsel is op- genomen het vervolg van het uitvoerig verslag der heden gehouden Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, enz.

Voor de op heden gehouden herstemming voor de benoeming van twee leden der Kamer van koophandel en fabrieken te dezer stede werden ingeleverd 135 stembriefjes, waarvan op enkele slechts één naam was ingevuld. Verkozen zijn de heeren H. Muller Sz. met 81 en C. W. Hoyack met 71 stemmen; van de overige stemmen bekam de heer E. C. J. van Schelle 65 en de heer C. Gransberg 50 stemmen.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de algemeene beraadslagingen over het wetsontwerp tot doorgraving van het Kanaal van Holland op zijn smalst en tot verbetering van den Rotterdamchen waterweg aangevangen en ge- sloten. De heeren Zijlker, Hoyack en Franssen van de Putte hebben zich als voorstanders van het wets- ontwerp doen kennen. De heeren Reinders, van Diggelen en Storm van 's Gravesande hebben het ontwerp bestreden, terwijl de heeren Schimmelpenninck en van Voorthuysen zich hunne stem hebben voor- behouden tot nadere inlichtingen. De Minister van Binnenlandse Zaken heeft een- en andermaal de aangevoerde bezwaren trachten op te lossen. Bij de behandeling van art. 1 (de doorgraving), heeft de heer van Bosse in eene uitgebreide rede zijne houding met betrekking tot deze zaak toegelicht met eene herinnering aan hare geschiedenis. De heer Franssen van de Putte, opstaande om dit amendement te bespreken, zag van het woord af, toen de Voor- zitter verklaarde dat door den heer van Bosse wel een amendement was openbaar gemaakt, maar dat dit nog niet was voorgesteld, veel minder ondersteund. De heer Blussé heeft daarna breedvoerig de doorgraving be- streken en betoogd, dat verbetering van het Noord- hollandsche Kanaal meer in het voordeel der hoofd- stad was. Eindelijk moet worden gemeld, dat de heer van Bosse heeft verklaard zijn amendement te zullen intrekken, indien daarin eene politieke strekking werd gezien.

In de heden gehouden zitting van de Eerste Kamer werden door de commissien van rapporteurs de ver- slagen uitgebracht over de wetsontwerpen:

tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld; tot wijziging van hoofdstuk IX A der Staats- begrooting voor 1861; tot wijziging en verhooging van hoofdstuk IX B der Staatsbegrooting voor 1861; tot verhooging van hoofdstuk II der Staatsbegrooting voor 1862; tot wijziging der begrooting voor de ge- stichten te Ommerschans en Veenhuizen voor 1862; tot wijziging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor 1861; tot verhooging van hoofdstuk V der Staats- begrooting voor 1862; tot ontiening van percelen voor de spoorwegen Roermond-Venlo, Tilburg-Boxtel, Bergen-op-Zoom-Goes; tot wijziging van hoofdstuk XI der Staatsbegrooting voor 1862. Deze verslagen zullen worden gedrukt en rondgedeeld, terwijl de beraad- slaging daarover is bepaald op vrijdag aanstaande, des namiddags ten 2 ure.

Z. M. heeft aan de nagem. officieren bij de dienst- schutterijen, op verzoek, eervol ontslag verleend: te Tilburg, aan J. C. de Bruyn Kops, als 2de luit., wegens verandering van woonplaats, en te Amster- dam, aan J. G. S. Rente Linsen, als 1ste luit. Benoemd: bij de rust. schutterij in de prov. Noord- brabant, 1ste afd., 4de bat., staf, tot 1sten luit.-adj. C. J. H. Malingré, thans 1ste luit. bij de late comp. van het bataillon.

De Staats-Courant deelt het Koninklijk besluit mede, waarbij bewillinging is verleend tot oprigting der naamlooze vennootschap „Coevordse Gazfabriek- Maatschappij“.

Het Staatsblad n.º 191 bevat een Koninklijk besluit van 16 november 11., houdende vaststelling van een reglement van politie voor het Meppelderiep.

Bij resolutie van den Minister van Finantien, van 3 dezer, is vastgesteld de 250ste Staatsloterij. Zij bestaat uit 20,000 loten, 10,000 prijzen en 2 premien. De collecte wordt geopend op maandag 5 januari 1863 en gesloten op zaterdag 17 dier maand. De trekking van de eerste klasse zal aanvangs op den 2 februari 1863; de laatste 100 nummers zullen op zaterdag 25 april 1863 worden getrokken.

In verband met de onlangs door Z. M. bevolene garnizoensverwisseling met 1 mei des aanstaanden jaars, is door het Departement van Oorlog bevolen, dat alsdan nog van garnizoenen zullen verwisselen de majoor Moorrees, van het 1ste reg. vesting-artillerie, van Gorinchem naar Brielle; de majoor W. U. H. van Ingen, van het 3de reg. vesting-artillerie, van Doeburgh naar Gorinchem, alsmede de adjudanten voor het materieel te Vlissingen en Nijmegen, respectievelijk naar Dordrecht en Doesburg.

De toezienende chefs over de militaire bakkerijen zijn door het Departement van Oorlog uitgenoodigd, dat zij die zulks moge aangaan, zich voor gemagtigd kunnen houden om, wanneer ten behoeve der bema- ningen van 's Rijks oorlogsvaartuigen of voor onder- officieren en soldaten van het korps mariniers brood uit gemelde bakkerijen mogt worden verlangd, daaraan onmiddellijk te voldoen, en voorts niet de bepalingen bekend gemaakt, opzigtens de verrekening der waarde van het alzo te verstrekken brood met het Departement van Marine.

De Minister van Oorlog brengt in de Staats-Courant van heden ter kennis van belanghebbenden, dat er voor gewerkmakers gelegenheid bestaat, om met den graad van sergeant of sergeant-majoor in gemelde betrekking bij het leger in Oost-Indië geplaatst te worden, op voorwaarden aldaar uitvoerig beschreven.

De audientie van den Minister van Binnenl. Zaken zal zaterdag 13 dezer niet plaats hebben.

Den 2 dezer heeft te Frankfort de uitwisseling plaats gehad der acten van bekrachtiging op de over- eenkomst tot wederkeerige uitlevering van misdadigers, den 4 oktober met het Hertogdom Nassau gesloten. (Staats-Courant.)

Men zegt: dat het geincrimineerde geschrift, door den Minister van Oorlog bedoeld bij de verdediging zijner begrooting, zou zijn het opstel van den luitenant de Roo van Alderwerelt, voorkomende in het laatste n.º van „het Vaandel“ en ook afzonderlijk uitgegeven onder den titel „de kadettenschool in Zwitserland. Eene bladzijde uit de geschiedenis van de opvoeding des Zwitserschen volks.“ De genoemde heer was namelijk belast met de instructie der onderofficieren bij het regement grenadiers en jagers en is dezer dagen plotseling uit die betrekking ontslagen. (Amst. Ct.)

's GRAVENHAGE 10 december. — Bij de heden ge- houden stemming voor de benoeming van twee leden van den Gemeenteraad alhier, zijn gekozen de heeren mr. C. A. van der Kemp met 449 en D. P. J. van Waning met 423 stemmen. Er waren 842 bijjetten ingekomen, van onwaarde 11. Voorts verkregen de heeren jhr. mr. J. J. de la Basscour Caan 164, mr. A. N. M. Pit 131 en mr. C. C. E. d'Engelbronner 129 stemmen.

— Bij den Raad van State, afdeling voor geschil- len van bestuur, zijn leden behandeld de volgende onderwerpen, als: 1º, het beroep van den commissaris des Konings in de provincie Zuidholland tegen eene uitspraak van Gedeputeerde Staten dier provincie, waarbij de miliciens W. F. Brugman en J. A. Geerling van de dienst bij de nationale militia zijn vrijge- steld; 2º, het beroep van het dijkbestuur van het 6de district in Overijssel van een besluit van Gedeputeerde Staten dier provincie over de verplichting tot onder- houd van de Lentersdijk; 3º, het beroep van jhr. T. E. von Weiler te Arnhem, van een besluit van Gedeput- eerde Staten van Gelderland, over het brengen van zekere voetpad op den legger der wegen in de ge- meente Huissen; 4º, het beroep van mr. W. baron van Heeckeren van Kell te Angerlo, tegen eene be- schikking van Gedeputeerde Staten van Gelderland over het plaatsen van sommige paden op den legger der wegen in de gemeente Scherpenzeel, en 5º—7º, de geschillen over het domicilie van onderstand van a, D. van Dijk, b, W. Bora en Birn en c, tusschen de gemeenten de Wijk en Smilde, betreffende P. H. van Agteren.

LEYDEN 9 december. — Blijkens den Studenten- Almanak voor 1863, is het getal der studenten aan de Leydsche Hoogeschool 524, waarvan elders 37 studeren. Te Leyden: in de godgeleerdheid 100, in de wis- en natuurkunde 18, in de letteren 28, in de geneeskunde 82 en in de regten 259. Aan de Athenaea, Seminaria en elders: in de godgeleerdheid 4, in de letteren 3, in de geneeskunde 10 en in de regten 20.

LEYDEN 10 december. — Bij de herstemming voor twee leden der Kamer van koophandel en fabrieken alhier zijn ingekomen 83 stembriefjes, waarvan 16 slechts één naam inhielden. Die stemmen waren verdeeld als volgt: de heeren D. A. Schretlen 50, P. J. Zuurdeeg Jz. 38, W. C. de Sain 38 en S. J. le Poole 24 stemmen. De heer de Sain, ouder in jaren zijnde dan de heer Zuurdeeg, zijn derhalve ver- kozen de heeren D. A. Schretlen en W. C. de Sain.

MIDDELBURG 8 december. — Het aantal lijdens aan de tegenwoordige keelziekte is te Bruijnse toegenomen, zoodat dit den 2 dezer in het geheel 30 beliep, van welke 17 zijn hersteld, 6 overleden en 7 onder be- handeling. Het verdient opmerking dat de laatste ziektegevallen van minder ernstigen aard zijn en hoop op herstel geven. Tot nu toe is het niet gebleken dat er zich ernstige naziekten hebben voorgedaan. Ook te Vlissingen is de ziekte uitgekomen in een huisgezin, waar drie kinderen zijn aangetast, van welke twee zijn overleden.

GOES 8 december. — Vóór twee jaar werden van een kind van C. Slabbekoorn te Bieselinghe, doo onvoorzigtigheid van de baker, één dag na de geboor- de beide voetjes afgebrand, zoodat slechts de hielij

overbleven. De beentjes zijn na een halfjaar genezen. Reeds hadden eenige menschen vrienden besloten kunst- voetjes voor het ongelukkige wicht te laten maken, toen voor weinige dagen, tot aller verwondering, ook van geneeskundigen, het kind op de afgebrande stompjes is gaan loopen. Even als iemand die op stelten loopt kan het er wel op loopen, maar niet op stilstaan.

ARNHEM 10 december. — 11. vrijdag heeft er op het station van den Rijnspoorweg alhier een belangrijke diefstal plaats gehad. Na de aankomst van den trein, welke ten ruim 5 ure arriveerde, werd er een pakket vermist, waarin zich eene waarde van 7400 francs, (Louis d'or) bevond. Ofschoon men aanvankelijk niemand van dezen diefstal verdacht, is het evenwel ge- lukt al spoedig den dader hiervan te ontdekken, welke (zijnde een jongeling van 22 jaren, als klerk in dienst van de firma van Gend en Loos alhier) gevankelijk naar het huis van arrest is overgebracht.

Naar men verneemt heeft hij zijne schuld aan voor- zegd misdrijf volledig beleden.

OLDENZAAL 9 december. — Heden morgen is de stoommachine van de katoenspinnerij der heeren Gelderman, Stork & Eekhout alhier defect geworden. Daar men zich voorstelde in deze fabriek gedurende den geheelen winter door te werken, zoo vindt men zich daarin voorloopig teleurgesteld, en is zulks, ook met het oog op de arbeiders die aldaar werk- zaam waren, zeer te betreuren.

HARLINGEN 7 december. — Gisteren werd hier per telegram het bericht aangebragt, dat op een der hier te huis behoorende schepen een droevig ongeluk had plaats gehad. Het brikship Mercurius, kapt. J. P. Oldenburger, verliet 11. dingsdag morgen onze haven om naar Newcastle te stevenen. Op de kust van Engeland had het met harden wind te kampen, waar- door het geweldig stampte. Daardoor schijnt de kettingkist te zijn los geraakt, waardoor de scheeps- jongen, een schoonbroeder van den boekhouder van het schip, tusschen de kist en verschaning geraakte, zoodat hij onmiddellijk den dood vond.

De Almanak van de Nederlandsche Vereeniging tot afschaffing van Sterken Drink, 6de jaargang, 1863, prijst zich evenzeer door nette uitvoering, ongemeen goedkoop prijs, en belangrijken inhoud aan. Het leersaam proza wordt door vloeiende versjes aange- naam afgewisseld. Nieuwe verklaringen van Neder- landsche Geneeskunstosfenaren in verschillende pro- vincien, tot veroordeeling van den Sterken Drink als Volksdrank, gaan dat Mengelwerk vooraf. Eene ruime verspreiding van dit nuttig boekje brengrijkelijk het hare toe tot bevordering van het menschlievend doel der Vereeniging.

STATEN-GENERAAL.

EERSTE KAMER.

Zitting van Woensdag 10 December.

Door den Voorzitter wordt medegedeeld dat door de afdelingen benoemd zijn tot rapporteurs over de volgende wetsontwerpen, te weten: over de begrooting van den arbeid der gevangenen voor 1862, over het ontwerp tot wijziging van Hoofdstuk IX A van de begrooting van 1861, dat tot wijziging en verhooging van Hoofdstuk IX B dier begrooting, dat tot ver- hooging van Hoofdstuk II der begrooting van 1862 en dat tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren over 1863, — de heeren: van Rhemen van Rhemshui- zen, van Beek Vollenhoven, Tonckens en Michiels van Kessenich.

Voorts dat door de afdelingen over de volgende wetsontwerpen tot rapporteurs benoemd zijn, als voor: dat wegens de begrooting van uitgaven voor de Lands-drukkerij voor 1863, dat tot inkoop en amortisatie van rentegevende schuld, dat tot wijziging van Hoofdstuk XI der begrooting voor 1862, dat tot wijziging van Hoofdstuk V der begrooting van 1861 en dat tot verhooging van hetzelfde Hoofdstuk voor 1862, — de heeren: Sassen, Hartzen, Franssen van de Putte en Boreel van Hogelanden.

Is ingekomen een adres van een gewezen predikant bij de Evang. Luth. gemeente te Schiedam, houdende mededeeling van de indiening aan de Tweede Kamer van een adres, waarbij hij zich beklagt over onregt- matige behandeling door de Evang. Luth. Synode. — Wordt gesteld in handen der commissie voor de ver- zoekschriften.

Van de Tweede Kamer zijn ontvangen de volgende door haar aangenomen wetsontwerpen: 1º, tot vast- stelling van het IXde Hoofdstuk der begrooting voor 1863 (Departement van Kolonien); 2º, tot vaststelling van het Xde Hoofdstuk dier begrooting (Onvoorzijne Uitgaven). — Verzending naar de afdelingen.

De Voorzitter deelt mede, dat de Commissien van Rapporteurs gereed zijn met hare verslagen omtrent de volgende wetsontwerpen: 1º, inkoop en amortisatie van rentegevende schuld; 2º, wijziging van Hoofd- stuk IX A der begrooting voor 1861; 3º, wijziging en verhooging van Hoofdstuk IX B der begrooting voor 1861; 4º, verhooging van Hoofdstuk II van die voor 1862; 5º, wijziging der begrooting van uitgaven voor de gestichten te Ommerschans en te Veenhuizen, dienst 1862; 6º, wijziging van Hoofdstuk V der be- grooting voor 1861; 7º, verhooging van hetzelfde Hoofdstuk voor 1862; 8º, ontiening van percelen ten behoeve van den aanleg van een spoorweg van Roermond naar Venlo; 9º, idem voor dien van Tilburg naar Bostel; 10º, idem voor dien van Bergen-op-Zoom naar Goes, en 11º, wijziging van Hoofdstuk XI der begrooting voor 1862.

Al deze verslagen zullen worden gedrukt en rond- gedeeld, terwijl de beraadslaging over deze wetsont- werpen achtervolgens wordt bepaald op aanstaanden vrijdag, des namiddags ten 2 ure.

TWEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 10 December.

Nadat de heeren van Mulken en Blom over onder- scheiden adressen over de aan de orde gestelde voordragt rapport hadden uitgebragt, worden de alge- meene beraadslagingen aangevangen over het ontwerp betrekkelijk

Het Kanaal door Holland op zijn smalst en de verbetering van den water- weg van Rotterdam naar Zee.

De heer Reinders zal nu niet spreken over de waterwegen in Groningen, maar zijne hoofdbezwaren ontwikkelen tegen de aanhangige voordragt. Zij zijn: 1º, dat beide waterwegen daarin opgenomen zijn; hetgeen hem de vrije stemming over een der beide onderdeelen ontnemt; want hij moet ten slotte over de geheele wet stemmen.

2º, dat Rotterdam geene bijdrage geeft, zoo als Amsterdam, doch waaruit hij besluit dat het werk ook wel degelijk van lokaal belang is.

3º, dat de Regering twee gelijkoortige werken naast

elkander wil laten uitvoeren, waar tegen grooten zwaren bestaan en waarover verschil van geve- tuuschen deskundigen heerscht, zoodat aan de mo- lijke daarstelling en de beantwoording aan de stemming getwijfeld wordt. Hij verklaart dus dat Regering te ver gaat om de goedkeuring te wen- nen van twee zulke groote en kostbare werken, waar- de mogelijkheid tot uitvoering zoo niet betwist, zeker betwijfeld wordt.

4º, dat, terwijl Kamers van koophandel op de neming aandringen, geen deskundige zich tot steuning van het ontwerp aan deze Kamer heeft ge- meld.

5º, dat de kosten van onderhoud zeer aanzien- zijk zullen zijn.

De Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Thorbecke, beantwoordt de bezwaren van den spreker.

1º Het bezwaar der vereeniging van beide water- wegen. — Het geldt hier geheel gelijkoortige werken en 't is nu het tijdstip niet op dat punt toe- komen. 't Is niet mogelijk, in den tegenwoordigen der kwestie, het ene wél, het andere niet in dien- te brengen. Het moet als één geheel behan- deld worden.

2º Zeide de vorige spreker met der daad dat Kotte- zich aan de subsidie onttrekt en dat Amsterdam, het geven van subsidie, toont dat de zaak van lokaal belang is.

Neen, 't zijn bovenal werken van algemeen be- lang, omdat de Raad van Amsterdam meende belangstelling ten deze te moeten doen blijken volgt daaruit nog niet dat het werk van lokaal be- lang is. Voor 't overige is de reden waarom bij Rotterdam niet aangehouden is op eene bijdrage, in de van Toel. en Beantw. uiteengezet; de Min. ver- daarnaar. Hij herinnert ook kortelijk de geschied- nis van de bijdrage van Amsterdam, en geeft als overtuiging te kennen, dat het beginnen van een werk alleen zou bewijzen dat het eene werk was dringend dan het andere ware, en dat is volstrekt geval niet.

Ten 3de en 4de is gevraagd of de werken aan bestemming zullen beantwoorden, en heeft men gemerkt dat geen zaakkundige zich voor het om- had verklaard.

Als wij b.j. dergelijke werken overeenstemming deskundigen willen, dan is het een ijdel voor- nemen. Nog nooit werd een groot werk ondernomen over alle zaakkundigen het eens waren. Hoe het uitstel duurt, hoe meer verschil zich open- zal, omdat de geest tot het opsporen van moe- liden steeds grooter is dan de zucht om zich tot groot doel te vereenigen; en handen aan het werk slaan. Bovendien hebben de zaakkundigen 10 jaren gelegenheid gehad hun gevoelen te u- ten en als d. Minister nu ziet dat de eerste mannen van vak vóór de uitvoering zijn en oordeelen dat werken aan de bestemming kunnen beantwoorden dan vraagst hij: mag men nog langer wachten en nieuw doen wat reeds herhaaldelijk gedaan is en nieuw onderzoek instellen?

Ten 5de wees men er op dat de kosten van on- houd aanzienlijk zullen zijn. — Ja, antwoordde de Minister, maar die komen niet ten laste van het land. En zoo nu al omtrent het bedrag dier kosten wordt bestaand, dit mag ons niet tot langer uitstel no- daar waar de belangen van het algemeen en de- langen van het werk zoo dringend spreken.

De heer Storm van 's Gravesande zegt dat hij weervil van het aangevoerde door den Minister strekt niet overtuigd is van de noodzakelijkheid van zamenvatting der beide werken in ééne wet. Hij innert dat vroeger steeds bezwaren gerozen zijn het kanaal door Holland op zijn smalst, en niet te de verbetering van den waterweg van Rotterdam. Wie daar nu, op dit oogenblik, nog zoo over de is belemmerd in het uitbrengen van zijne stem. Van is dit het geval in de Eerste Kamer, waar geen amendement bestaat. Spr. wijst op eene vroeg zamenvoeging van het ontwerp tot verbetering van het Noord-Brabantsche kanaal en dat van Assen en Groningen. Destijds heeft de Kamer zich daar kra- tegen verzet. En nu gold het daar geene we- van zoo veel belang, of die tot zulke uiteenloop- gevoelens aanleiding gaven als de tegenwoordige. Zijn technisch bezwaar ligt vooral in de constan- der havendammen. De Minister beweert dat de- digen geene bezwaren hebben gemaakt, doch op- merkt op, dat de mannen van het vak niet gel- zijn over de wijze van daarstelling, zoo als die wordt voorgedragen. Hij verklaart zich tegen a- De heer Reinders komt op zijne rede terug reumert nogmaals zijne bezwaren, welke hoo- kelijk hierop neerkomen:

1º, dat de vrijheid van stemming is belemmerd

2º, dat de werken wel degelijk ook van lokaal lang zijn;

3º, dat de Kamers van koophandel in deze deskundigen zijn.

De heer Schimmelpenninck brengt ook eenige be- kingen in het midden:

1º, Dat het ene werk bij concessie, het andere rekening van den Staat zal worden tot stand ge- Hieruit kan volgen dat de uitvoering van het zekere en die van het andere hoogst onzeker is, om- daarvoor particulier kapitaal vereischt wordt, ter- het andere werk zeker is daar het door den Staat worden uitgevoerd.

2º, Vraagt hij of de sluiting van het IJ, al- het kanaal gereed is, niet groote belemmering weeg brengen in de zoo belangrijke vaart op de zee, gedurende de vele jaren tot het kanaal tot zal zijn gekomen. Wellicht kan dit punt opgehel- worden, doch het is een punt dat zeer zwaar hem weegt.

De heer Zijlker begint met op te merken, dat thans levend gealacht zich kenmerkt door het aan- naar verbetering van zijnen materiëlen toestand beweging op het gebied van handel en nijver- neemt bestendig een hooger en uitgebreider veld steeds nieuwere behoeften doen zich gevoelen en bevrediging daarvan, moet ook telkens naar andere middelen worden uitgezien; het is vooral echter de vrijheid en de opruiming, van belemmeringen rusteloos gestreefd wordt. Over het geheel is dit gunstig teken des tijds. Ook de tegenwoordige derlandse Regering schijnt diep doordrongen haren pligt en hare roeping, om tot de materiële vaart en vooruitgang mede te werken en om be- meringen op te heffen. Dit blijkt o. a. uit de ge- gedeelde of aangekondigde voorstellen: de vrijsta- tariefshierziening, de voorgenomen wijziging en verbetering van het belastingstelsel, de uitbreiding van het onderwijs, enz. De aanhangige wetlevert da- mede een bewijs op. Tegen die plannen bestaan intusschen altijd en bestaan nog vele bezwaren, zonderling tegen de doorgraving: de Maasverbeter- schijnt minder zwaarigheid of tegenstand te ontmoet- Bij het gewigt der zaak acht spreker zich gedrond- zijne denk wijze, althans in algemeene trekken, te deelen.

(Zie verder het Bijvoegsel)

Kunstnieuws.

Uitvoering van het corps hoornblazers... schutterij te Rotterdam, gisteren avond in het lokaal 'Place des Pays-Bas' van den heer Doon... bewees weer op nieuw welke goede vorderingen onder de uitzonderende leiding van den kapitein R. Fischer heeft gemaakt.

49ste Staats-Loterij.

Table with columns for 'Trekking op 10 December', 'GETROKKEN PRIJZEN', and lists of numbers for various prize amounts (5000, 1000, 400, 200, 100).

Prijzen van f 70:

Table with columns for prize amounts (5184, 8023, 11092, 13686, 15455, 17621, etc.) and corresponding winning numbers.

Burgerlijke Stand.

Table listing births (VERLEDEN, VERBODEN) and deaths (VERLEDEN) with names, dates, and locations.

Weerkundige Waarnemingen op 10 December 1862.

Table with columns for 'WIND', 'TEMPERATUUR', and 'TOESTAND DER LUCHT' (Lucht, Zee) for various locations.

Scheepstijdingen.

Table listing ship arrivals (Aangekomen) and departures (Vertrokken) with ship names, agents, and destinations.

Netten, geb. Ophuys, z. - G. G. Musch, geb. Solleveld, d. - E. P. van den Berg, geb. de Bruyn, d. - G. A. Hoffman, geb. Weverling, z. GEHUUD: J. A. Janssen, jm., 25 j., met M. T. Dobbeleer, jd., 21 j. - N. Zody, jm., 23 j., met B. Adelaar, jd., 21 j.

VERKOOPING VAN HUIZEN EN ERVEN.

Table listing real estate sales with columns for item description, location, and price.

In lading liggende Schepen.

Table listing ships in cargo with columns for ship name, agent, and origin.

Vlaardingen. LISSABON, het Nederl. Hoekerschip Koophandel en Zeevaart, kapit. G. van der Gaauw. Adres bij Kuypers, van Dam & Smeer.

Officiële Wisselkoerslijst.

Table with columns for 'ROTTERDAM 10 Dec.', 'AMSTERDAM 10 Dec.', and exchange rates for various cities like London, Paris, and Hamburg.

Beursberigten.

Table listing stock market news and exchange rates for various companies and locations like Nederl., Oostear., and Rusland.

Portugal, Uitg., 4 1/2%. Rusland, Cert. bij Hope en Co. 1860, 4 1/2% pc., 90 1/2%; dito Hypotheek, 4 1/2% pc., 77. Oostear., Ween. Bank-Actien, f 790, f 794, f 790; dito Aand. 1839, 348; dito 1860, 5 pc., 439, 440. Brasilië, Geld. 1852/60, 4 1/2% pc., 90 1/2%. Griekenl., Oblig. 5 pc., 26 1/2%; dito Uitgest. 5 1/2%. Griekenl., Oblig. 5 pc., 13 1/2%, 13 1/2%; dito Coup., f 1 1/2, f 1 1/2. Turkije, Binnefl., 6 pc., 37, 37 1/2. Oostear., Crediet Loten, f 129 1/2. Hectar. 50, 54 c. Nation. Hypotheekb., 4 pc., 99 1/2. Beleening 4, Prolongatie 4 1/2, Disconto 4 pc.

Table listing various bonds and interest rates with columns for 'Nederl.', 'Spanje', 'Portugal', 'Rusland', etc.

Binneflandsche fondsen een weinig flauwer. Van buitenlandsche waren Portugese en Russische met eenigen handel vast in prijs. Oostearische iets minder verkrijgbaar. Van Zuid-Amerikaanse waren Mexikane beter in koers, met hoogst belangrijken omzet.

Table listing exchange rates for 'LONDON 9 December' with columns for various items like 5 pc. Cons. cont., id. id. op tijd, etc.

Engelsche fondsen flauwer; in buitenlandsche ging welnsig om, tot meerendeels iets lagere prijzen. Griek. 1 1/2 a 1 1/2, Coupons 5 1/2 a 6 1/2.

Yarmouth Aangek.

Table listing ship arrivals from Yarmouth, including ship names like Grimsby, Middlebro, and Shields.

Christiania Uitgekl.

28 nov. Hanna Christensen, Wathne, Holland -o- Amsterdam 20 dec. De Ned. schoener Sperwer, k. Siersema, v. Archangel n. Livorno, is, volgens telegram, bij het binnenvaren van Livorno gestrand.

Rivierberigt.

Rotterdam. Hoog water 11 dec.: late getijde 6 ure 15 min.; 2de get. 6 ure 39 min. Arnhem. Waterhoogte 9 dec. 0.80 el. Keulen. Rijnhoogte 9 dec. 4 v. d. Rijn. (onveranderde waterstand)

STATEN-GENERAAL Tweede Kamer.

Zitting van Woensdag 10 December.
(VERVOLG.)

10. *Het finantieel ooppunt.* — Spreker wijst op de aanzienlijke offers, die deze werken zullen kosten. De geldmiddelen zijn reeds bezwaard met de uitgaven voor de spoorwegen, de slaven-emancipatie, enz., maar spreker meent dat men niet al te zwaartillend moet zijn, dat men, eene volkomen zekerheid verlangende, zou eindigen met niets te doen. Ligt er geld renteloos in de schatkist, dan is hij een voorstander van amortisatie; maar waar het betreft amortiseren of het aanwenden van de sommen tot den aanleg van productieve werken tot verbetering der bronnen van welvaart, dan geeft hij aan het laatste, ook in het belang van de schatkist, de voorkeur. Spreker ontwikkelt dit punt en heeft, in zoo ver het louter het finantieel betreft, tegen dit ontwerp hoegenaamd geen bezwaar.

2. *De al of niet noodzakelijkheid van deze werken.* — Spr. wijst er op, dat er dringende behoefte bestaat aan middelen om den handel van Amsterdam te redden en te behouden. Het plan van doorgraving, in betrekkelijk korten tijd, is dan ook populair geworden. En niet alleen uit Amsterdam kwamen adressen ten voordeele in; maar, wat bovenal opmerking verdient, is, dat zich het besef van de noodzakelijkheid der uitvoering van dit groote werk, in den laatsten tijd, met zoo veel spoed verder naar buiten heeft verspreid. Spr. herinnert aan adressen tot ondersteuning, als o. a.: uit de Zaanstreek, 's Hertogenbosch, Twente, Tiel, Haarlem, Leyden, Goor, Oldenzaal, Harlingen, Zwolle, Deventer en anderen. De bewustheid van de noodzakelijkheid tot voorziening dringt al verder en verder door, en tevens het besef dat de spoorweg naar het Nieuwe Diep en verbreding van het Noordhollandsche kanaal niet meer genoegzaam zouden zijn om het doel te bereiken. Is de steeds luider wordende kreet en de aansdrang voor de doorgraving nu slechts de vrucht van eigenzinnigheid, of van eene steeds dieper gevoelde behoefte, is het besef dat het hier geldt: *zijn of niet zijn?* Spreker is voor eene beantwoording in laatstgemelden zin gestemd en zegt: even als met de spoorwegen staan ook hier groote nationale belangen op het spel; de zucht naar het vroeger aandeel in den wereldhandel zal het besef der noodzakelijkheid van dit groote werk allengs algemeener doen doordringen en zal de aansdrang tot uitvoering van hetzelfde, gelijk dit wel de geschiedenis schijnt van alle groote veranderingen of herstellingen uit verandering van toestanden geboren, even als ook met de spoorwegen, weldra zoo sterk en magtig doen worden, dat die toch, hetzij dan wat vroeger of later, eindelijk niet meer te weerstaan zal zijn.

3. *De uitvoerbaarheid van het werk.* — Spr. wijst op den arbeid van de commissie van deskundigen, door de Regering geadviseerd, en haar eenparig gunstig getuigenis; deze en met haar de Regering schijnt dus geene overwegende zwaarigheid te vinden om zich van de mogelijkheid eener gewenschte uitvoering en in standhouding van dit project ten minste zedelijk verantwoordelijk te stellen. — Als oningewijde in technische zaken zal spreker voor zich zelf hierin kunnen berusten. Buitendien is er nog nooit een groot werk tot stand gekomen dat niet aanvankelijk zijne bestrijders vond. Zelfs is dat met de droogmaking van het Haarlemmermeer het geval geweest. In weerwil van alle bezwaren is dat grootsche werk door moed en volharding toch tot stand gekomen.

4. *Het algemeen of lokaal belang.* — Dat de handel der twee groote steden door de geprojecteerde werken het eerst en het meest gebaat zal zijn, valt even weinig tegen te spreken als dat de bloei en welvaart, welke het aldaar verspreid, ook elders tot vortier en welvaart gunstig zal medewerken. — Wanneer men eenmaal over het beginsel heen is, dat de Staat openbare nuttige werken moet bevorderen tot verbetering van de stoffelijke welvaart en der productieve krachten, dan gelooft spreker dat dit met strikte rechtvaardigheid en onpartijdigheid moet worden toegepast, overal waar zich daaraan de behoefte doet gevoelen: dat niet hier mag worden gegeven, om het daar te onthouden; maar dat het op zijn best eene kwestie van tijd, van het een weinig vroeger of later kan zijn, indien de spreuk in toepassing wordt gebracht: wat het zwaarste is moet het zwaarste wegen. De tusschenkomst of ondersteuning van den Staat moet echter uit den aard der zaak wel binnen zekere grenzen beperkt blijven, en sticht altijd meer kwaad dan goed, zoodra zij afdaalt tot particuliere belangen; om te doen of zich te bemoeien met hetgeen als van bijzonder belang uitsluitend aan de bijzondere krachten dient te worden overgelaten. — Spr. meent dat er sommige onderwerpen zijn, waarvan het gezinszins twijfelachtig schijnt, dat de Staat hetzij zelf handellende, hetzij ondersteunend, moet optreden. Hij wijst op de spoorwegen en op de zeehavens, rivieren en kanalen voor de scheepvaart, welke, hetzij geheel, of althans voor een groot gedeelte, als publiek domein mogen beschouwd worden. Wat nu de spoorwegen zijn voor het Land, inzonderheid voor de meer landwaarts gelegen gemeenten, dat zijn goede en voldoende waterwegen voor onze groote handelssteden. Spoorwegen zijn ook voor de groote koopsteden zeker niet onverschillig, maar die steden hebben nog oneindig meer behoefte aan goede waterwegen en havens. Legt men spoorwegen aan uitsluitend op kosten van den Staat, dan moet men niet ter halver weg blijven, maar ook voor die werken zorgen, welke voor de groote koopsteden, dat is voor den handel in het algemeen, dringende behoeften zijn. Te meer wanneer men ziet, dat uit den boezem van de hoofdstad eene bijdrage wordt geboden om het trotsche werk te helpen uitvoeren, en terwijl men thans ruimschoots de middelen heeft om 's Lands welvaart te bevorderen.

De heer *Hoynck van Papendrecht* behoort, na hetgeen over deze kwestie reeds is verhandeld, niet meer te spreken over het lokaal belang. Hij bevindt zich dan ook op een veel aangename standpunt. Neen, het geldt hier volstrekt niet een lokaal, maar een uitnemend nationaal belang. De kwestie is, de noodzakelijkheid om de toegankelijkheid onzer havens in harmonie te brengen met de luidsprekende eischen van handel en nijverheid in den tegenwoordigen tijd.

Hij wijst op de groote omwenteling, welke door den stroom in het handels- en nijverheidsverkeer is ontstaan. Daardoor is de concurrentie, besparing van tijd en onkosten, de levensvoorwaarde geworden voor handel en industrie. Het is daaraan ook dat wij de spoorwegen te danken hebben. Maar eene niet minder groote omwenteling heeft er op het gebied van het internationale verkeer te water plaats gehad. De stoomvaart heeft eene uitbreiding en afmetingen bekomen, waarop men bij den aanleg van kanalen die van en naar zee voeren niet heeft kunnen rekenen. In verbinding tot andere zeevarende Natien zijn wij dan ook ten achteren. Daarvan moet worden te gemoet gekomen. Het ontwerp heeft daaraan zijnen oorsprong te danken, en spr. kan zich dan ook zeer goed met de zamenvatting van beide ontwerpen vereenigen, omdat het eendooel hetzelfde is. Bovendien vraagt hij: kon dit Gouvernement, of welk Gouvernement ook, het eene werk voordragen en het andere niet? Zou dat beantwoord hebben aan den eisch van behartiging van het algemeen belang? Nu heeft men veel gesproken over de technische bezwaren, verbonden aan het eene werk, tegenover het andere waaraan die bezwaren niet verbonden zijn, maar spr. zal daarover niet uitwijden. Over dat punt is reeds veel in de stukken gezegd. Hij wil alleen dit opmerken dat, schoon hij er ver af is te ontkennen dat er technische bezwaren zijn, zij echter op hem niet dien indruk te weeg brengen, dien zij op anderen hebben gemaakt. Er is altijd verschil bij deskundigen waar het aankomt op de praktische toepassing der wetenschap. Als men op eenstemmigheid bij de deskundigen zou moeten wachten, dan zeker zullen noch Amsterdam, noch Rotterdam ooit verbeterde waterwegen erlangen. En dan vergeet men niet dat alle deskundigen die door de Regering zijn geraadpleegd, op hunne verantwoordelijkheid verklaard hebben dat de werken uitvoerbaar zijn. Zal de Kamer dan nog aan dergelijke uitspraak twijfelen en onrust koesteren, en dat wel in een land dat in bedrevenheid in het vak van waterbouwkunde eene eerste plaats inneemt. Spreker wilde zich bij de algemeene beschouwingen tot dit korte woord bepalen.

De heer *van Diggelen* zegt niet als de vorige spreker dat hij zich op een aangenaam standpunt bevindt. Het ontwerp moet naar den inhoud en de strekking beoordeeld worden; op dat standpunt plaatst hij zich. Dit ontwerp is voor hem niet nieuw. Hij is niet door eene koortsachtige opwindung tot de beoordeeling daarvan gebracht. Maar sedert eene reeks van jaren, en na een rijp onderzoek, is zijne overtuiging ten deze gevestigd. En wat brengt die overtuiging mede? Dat de ondernemingen, in dat ontwerp vervat, uitvoerbaar en hoogst noodzakelijk zijn. Hij behoort dus gezinszins tot de tegenstanders van het hoofd- en eendooel der wet. Niets liever wenscht hij dan het eindresultaat van deze wet te bereiken. Intusschen acht hij die bereiking door het tegenwoordig ontwerp niet mogelijk, en daarom zal hij zich tot zijn leedwezen verplicht zien tegen het ontwerp te stemmen. Het hoofddoel is: goede waterwegen voor onze groote handelsplaatsen, naar de Noordzee, en dat wel langs den kortsten weg, te verkrijgen. Juist bij den algemeenen aanleg van spoorwegen zijn die groote waterwegen dubbel noodzakelijk. De handel en bloei van onze groote koopsteden is de thermometer van de welvaart van het grootste deel des Rijks. Hij kan dergelijke werken, als hier worden voorgesteld, ook niet beschouwen als van plaatselijk belang te zijn. Hij gelooft ook dat zij een krachtig middel zullen zijn om de ondernemingszucht op te wekken. De uitvoerbaarheid en bestaansbaarheid van de ontwerpen worden door hem boven allen reuelijken twijfel gesteld. Hij kan zich niet voorstellen dat een deskundige zou kunnen beweren dat het niet mogelijk ware goede havens naar zee aan te leggen. Hij meent echter te moeten opkomen tegen de wijze waarop men het doel tracht te bereiken. Hij betreurt dat de uitvoering der beide werken niet door de Regering zelve zal plaats hebben. Dan ware er eene reden te meer geweest om die twee werken in ééne wet op te nemen. Er bestaat nu wel gelijksortigheid in de eindbedoeling, maar verschil in de wijze waarop men voor de beide steden tot hetzelfde doel komen wil. Bij beide werken wordt beoogd Amsterdam en Rotterdam, zijnde de ligplaatsen van schepen, met de Noordzee te verbinden. Zoo de zaak door het hooge bewind goed ware overzien, dan had moeten worden uitgemakt of men rivieren wilde verbeteren, dan wel kanalen en havens wilde aanleggen. Hij meent het ontwerp tot verbetering van den waterweg naar Amsterdam gebrekkelijk te moeten noemen. Hij kan niet goedkeuren dat van de geheele zaak eene speculatie gemaakt worde. Naar zijne overtuiging moet de waterweg hoofddoel zijn en blijven. Hij vreest dat de concessie, zoo als zij ligt ook voor de onderneming blijken zal onuitvoerlijk te zijn. Men heeft ten opzichte van de concessie wegens de Ooster-Schelde gezien welke de gevolgen zijn, als eene concessie niet wordt uitgevoerd. Later zou men zich dan kunnen beklagen, die concessie te hebben verleend.

Toen spreker dit in bijzonderheden wenschte aan te toonen, deed de *Voorzitter* opmerken dat het regelmatigere ware dat bij de behandeling van art. 1 te doen, aan welk verlangen de spreker toegaaf.

De heer *Fransen van de Putte* zal na de uitnemende rede van den heer *Hoynck van Papendrecht* zich tot een enkel woord bepalen, naar aanleiding van het gezegde door de heeren *Reinders* en van *Diggelen*. Eerstgemelde heeft gevraagd: waarom draagt Rotterdam ook niet in de kosten bij? Omdat het geen lokaal belang geldt; riivierverbetering of verbetering van waterwegen zijn geene lokale belangen. Maar ook deze materie, gelijk de meeste der hier betrokken punten, is uitgeput. Maar ten andere, ten gevolge van den nieuwen waterweg van Rotterdam, zal de stad zoo veel aan haven en dokken te veranderen hebben, dat het niet billijk zou zijn nog hoogere opofferingen van haar te eischen.

Wat den heer van *Diggelen* betreft, die verklaarde niet opgewonden maar kalm te zijn en die zeer voor de eindbedoeling van de wet was, maar niet op de wijze zoo als was voorgesteld, — zoo moet spr. met al den eerbied voor de kennis van dien deskundige toch vragen: wat is hier ons standpunt; kunnen wij ons scharen aan de zijde van één deskundige, daar waar deze tegen de deskundigen van den Waterstaat overstaat. Wij kunnen niet in alle bijzonderheden treden; wij houden ons aan de Regering. Zoo was b. v. het voornaam bezwaar in der tijd van den heer *Delprat*, het maken van hoofden van *beton*. Kunnen de leden daarover oordeelen? De heer van *Diggelen* vroeg ook: waarop stelt de Regering tweederlei wijze van werken voor; en hij wilde een kanaal voor Rotterdam en niet eene riivierverbetering. Spr. zal daarvan slechts dit zeggen: dat de heer van *Diggelen* in dat verlangen alleen staat, en dat de riivierverbetering oneindig doeltreffender voor Rotterdam is te achten. Hij wenschte wel dat dit voor Amsterdam ook mogelijk ware.

De heer van *Voorthuysen* brengt dank en hulde aan de Regering voor den ijver en spoed, dien zij aan den

dag heeft gelegd om tot de voltoering van het hier beoogde werk te geraken. Wie zou niet gaarne tot verwezenlijking van het schoone doel medewerken? Maar hij twijfelt of dat doel wel genoegzaam door het tegenwoordig ontwerp zal worden bereikt. Aan de eene stad geeft men meer en vraagt men minder dan aan de andere. Aan Amsterdam zal toch een waterweg worden gegeven, ter wijde van nauwelijks een derde van dien men aan Rotterdam wil toekennen, en daartoe zal Amsterdam nog wel 3 miljoen moeten bijdragen. Hij vreest dat dit verschil ten gevolge zal hebben vermindering van den handel voor Amsterdam en vermeerdering van dien voor Rotterdam, ten koste van de hoofdstad. De handel zal zich dus verplaatsen. Spr. wijst bovendien op den moeilijken finantieel toestand der hoofdstad, zoodat het hem bevreemdt dat de Regering van haar bedoelde bijdrage heeft willen aannemen. Ook heeft hij technische bezwaren: beide werken zullen niet op dezelfde wijze worden aangelegd, hij vraagt of hetgeen voor eene stad goed is, dit niet ook voor de andere zou zijn. Gaarne zou hij zijne stem aan eene voordragt tot verbetering der waterwegen geven, waarvan de noodzakelijkheid algemeen beseft wordt, maar hij kan dat niet op de zoo even vermeldde gronden; hij hoopt intusschen nog dat zijne bezwaren in den loop der beraadslaging uit den weg zullen worden geruimd.

De *Minister van Binnenlandsche Zaken* beantwoordt nog eenige sprekers die bedenkingen hadden ingebracht. De heer *Schimmelpenninck* had gevraagd of de uitvoering van Rijkswegen meer zeker is dan die bij concessie, en of de Min. genoegzame zekerheid voor de uitvoering in het laatste geval geven kon.

Wat betreft de genoegzame zekerheid van uitvoering moet de *Minister* antwoorden dat de zaak der concessie met inpoldering nagenoeg 10 jaren oud is. Ten gevolge van onvoorziene omstandigheden is dit plan in der tijd losgelaten, en is de uitvoering van Rijkswegen in de plaats gekomen. Daar tegen zijn weder groote bezwaren gerezen, en men heeft er nozwaars afgezien. Toen is gekomen het tegenwoordige plan, dat groote deelneming en ondersteuning in de hoofdstad ondervindt. Binnen zes maanden moet de Maatschappij worden opgericht en de concessie overgedaan worden, en anders vervalt de concessie. Meer zekerheid kan men niet vergen, althans niet voor zoo veel van de Regering afhangt.

En nu de technische bezwaren. De Min. had gedacht dat dergelijke bedenkingen in 10 jaren zouden zijn uitgeput. Maar twee sprekers hebben er nog eenige geopperd. De heer van *Diggelen* zeide: er is geene gelijke wijze van werken; voor Rotterdam heeft men riivierverbetering, voor Amsterdam een kanaal. Maar de Min. zegt, dat dit voorstel van wet niet is van gisteren, maar het uitvoerlijk van al wat vroeger deswege door deskundigen is onderzocht. Zoo men al dat te werk gesteld onderzoek weder ongedaan willen maken? Maar dat zou van treurige gevolgen zijn voor het algemeen belang.

De Min. beantwoordt nu den heer van *Voorthuysen*, die op gelijkheid van beide werken, wat de uitvoering betreft, had aangedrongen.

Nadat de heer van *Voorthuysen* nog kortelijk had gerepleeerd, zegt de *Minister* dat hij, wat de uitvoering van de werken aangaat, de zaak genomen heeft zoo als hij die had gevonden, en getracht heeft waar hij kon verbetering aan te brengen. Als hij anders had gehandeld, dan had hij van voren af weer moeten beginnen. En nu vraagt hij welk een ontzettend tijdsverlies dit ten gevolge zou hebben gehad.

De heer van *Diggelen* antwoordt den heer *Fransen van de Putte*, die de denkwijze van den Waterstaat boven die van spreker heeft gesteld, dat hij protesteert tegen dit stellen van zijne opinie tegenover die van den Waterstaat. Hij wil zelfs den schijn vermijden, alsof hij zijne eigene opinie wil doen bovendienrijven. Hij wenscht niets vuriger dan goede, diepe scheepvaartwegen voor Amsterdam en Rotterdam, maar zijn overtuiging is, dat met deze ontwerpen dat doel niet zal worden bereikt. Inderdaad geldt het hier eene zaak van groote verantwoordelijkheid, en nu er zoo veel gesproken wordt over deskundigen, wil hij weten wie de verantwoordelijke deskundige is, zoowel voor het eene als voor het andere plan der waterwegen. Dat zal velen kunnen gerust stellen en ook voor het publiek is dit dienstig, want dat zal dan weten waarop de *Minister* bouwt. — Nu wil de *Minister* wel spoed en haast maken, maar spreker vraagt, of het niet goed zou zijn, bij zulke belangrijke werken nog drie maanden te wachten, alvorens een definitief oordeel uit te brengen.

De *Minister van Binnenlandsche Zaken* merkt op, in antwoord op de vraag wie de verantwoordelijke deskundigen zijn, ook in verband met het gezegde van den heer *Reinders*, dat de Kamers van koophandel niet als zoodanig zijn te beschouwen; dat de *Minister* met genoegen de adressen der Kamers van koophandel gezien heeft, omdat zij de wederlegging bevatten van de vroegere oppositie tusschen de hoofdstad en de landprovincien. Hij heeft met genoegen gezien deze uitdrukking van de algemeene belangstelling bij zulk eene zaak van groot algemeen belang. Wat de deskundigen betreft, noch de Kamer noch de *Minister* zijn deskundigen, maar, na het veelzijdig onderzoek onder opvolgende Regeringen, is het nog te meer noodig, dat men tot een besluit kome; als de zaak door de deskundigen moest beslist worden, dan zou het zeker nog een geruimen tijd aanloopen, vooral wat de uitvoering der werken betreft.

Wie de verantwoordelijke deskundige is, vraagt men: in zoo ver de zorg voor het algemeen belang betreft, is de *Minister* verantwoordelijk. Maar vervolgens heb ik slechts te wijzen op al de rapporten van hen, die de Regering hebben voorgelicht. Waarlijk, het is tijd om tot een besluit te komen. Men moet eindelijk de spade ter hand nemen, nadat tien jaren lang is onderzocht, gewikt en gewogen. De zaak is allezins rijp voor eene beslissing.

De *Minister* staat stil bij de groote bezwaren die aan een uitstel verbonden zijn. Gelijk bij alle ondernemingen van zulk een aard, moet men de bezwaren niet te zeer oopenstapelen, een te zwaar hoofd hebben. Wij leven in een tijd van snelle uitvoering. De *Minister* herinnert aan een gezegde op een congres, te Amsterdam gehouden, eene vergadering van praktische mannen. Men besprak velelei uitvindingen, en een Engelschman toonde aan wat niet al uitgevoerd was wat kort te voren onmogelijk werd geacht. Die Engelschman ontdekte technische onmogelijkheid.

De *Minister* eindigt met eene krachtige opwekking om eindelijk de daad aan het woord te verbinden.

De heer *Storm van 's Gravesande* moet herhalen wat hij straks gezegd heeft, dat het plan, gelijk het nu de grondslag der concessie uitmaakt, niet is onderzocht. Hij zou meenen, dat het amendement van den heer van *Bosse* nog eerst in de sectien moest worden onderzocht.

De *Minister van Binnenlandsche Zaken* dringt nogmaals aan, dat de zaak noodig en vele jaren lang onderzocht is; de Kamer heeft er, bij herhaling, in de sectien over gesproken. Dus acht hij haar genoegzaam toegelicht en rijp tot eene beslissing.

Hieraan zijn de algemeene beraadslagingen gesloten: De beraadslagingen worden geopend over art. 1 (goedkeuring der concessie voor het Kanaal door Holland op zijn smalst).

Op dit artikel is door den heer van *Bosse* vroeger een gedrukt amendement voorgedragen, ten doeh-bhurende dit werk voor Staatsrekening te doen plaats hebben.

De heer van *Bosse* zal, bij de ontwikkeling zijne beschouwingen omtrent dit artikel, tevens de redene doen kennen, die hem aanleiding hebben gegeven tot het voordragen van zijn amendement, zich voor behoudende, aan het slot zijner rede, over het artikel wel zelve te spreken. Hij hoopt dat zijne redzale strekken om menig misverstand weg te nemen. Eerst een woord over de geschiedenis der zaak. De *Minister van Binnenlandsche Zaken* heeft er reeds aan herinnerd, dat in 1852 eene commissie werd benoemd om deze zaak te onderzoeken; dat in 1853 de eerst aanvraag om concessie werd gedaan, en heeft verder den loop dezer zaak medegedeeld. In 1858, toen spr. Min. van Fin. was, heeft hij op de afdoening der zaal aangedrongen, en hij was toen van meening dat de aangevraagde concessie kon worden verleend. Nu heeft men het voorgesteld alsof spr. geheel van zijns wijze veranderd; maar men moet hierbij een gewichtig punt van verschil in het oog houden: was de concessie van 1853 dezelfde als die van nu? En nu is dat verschil overgroot. Spr. herinnert hierbij slechts aan één punt. Bij de concessie van dien tijd meende men, dat men een zoodanig kanaalregt kon hebben, zonder eenig bezwaar voor handel of scheepvaart, dat daardoor de jaarlijksche onkosten en tevens de renten van het kapitaal konden worden betaald. Dat was een grondbeginsel der concessie. Men meende het kanaalregt te kunnen stellen op f 1.60. Hiertegen bestond bij zijn ambtgenoot van 1858 bezwaar. Deze stelde den Koning voor een Raad van den Waterstaat te benoemen, om te onderzoeken of het beter ware dat de zaak door particulieren of van Rijkswegen worde uitgevoerd. Deze commissie werd den 19 april 1859 aangesteld, bragt in augustus van dat jaar verslag uit, en den 20 oktober 1859 werd het eerste ontwerp ingediend om dit werk voor Rijkswegen te nemen. Spreker meent hieruit het bewijs te mogen afleiden, dat zijne verandering van zijns wijze niet dagteekent van 1862, maar reeds van 1859. Zijne veranderde denkbeelden waren het gevolg daarvan, dat de raad van Waterstaat eene onderneming als deze niet geschikt achtte om door particulieren te worden uitgevoerd. En nu heeft spreker ook overvloedig aanleiding gevonden om als het gevoelen der Kamer aan te nemen, dat ook zij het beter acht, dat dit werk voor Rijkswegen worde ondernomen. Die kwestie, of particulieren of wel de Staat het werk moeten uitvoeren, is niet nieuw. Zoo lang deze zaak reeds hangende is, is ook deze kwestie hier behandeld. In 1859 werd het eerste ontwerp ingediend, en toen de zaak in de sectien werd behandeld, wat was toen het gevoelen der Kamer? Men vindt dit in § 9 van het destijds uitgebragt Voorloopig Verslag. Men leest daar: „De groote meerderheid meende intusschen dat het al te gewaagd zou zijn, een werk van dezen aard bij concessie tot stand te willen brengen." Dat was de eerste uitdrukking van het gevoelen der Kamer. — Die wet werd in maart 1860 ingetrokken, om in oktober van dat zelfde jaar weder overvanderand in de Kamer te worden gebracht. Door de toenmalige Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financien werd voorgedragen de uitvoering van het werk niet door particulieren te doen plaats hebben. En de Kamer was dit destijds zóó eens, dat zij er geen woord over sprak en er niet een enkel lid was, die het werk aan particulieren wilde overlaten. Het wetsontwerp, dezen zomer (den 2 julij) ingediend, gaf weder aanleiding tot onderzoek in de sectien. En wat lezen wij nu in § 7 van het Voorl. Verslag: „Met opzigt tot de vraag, of een werk als de doorgraving van Holland op zijn smalst, gesteld dat daartoe kan en behoort te worden overgegaan, regtstreeks van Staatswege of wel bij middel van concessie moet worden uitgevoerd, waren de gevoelens verdeeld. Verscheidene leden bleven de denkwijze voorstaan, omtrent dit punt (den aanleg van Staatswege) door een vroeger bewind bij de indiening van het ontwerp van 1859 ontwikkeld." Eindelijk wijst spr. op het laatste verslag dezer Kamer, waarin in § 7 gezegd wordt: dat verscheidene leden bij het gevoelen bleven, dat de vraag: „Of een werk als de doorgraving van Holland op zijn smalst vatbaar is voor concessie of aan particuliere personen of maatschappijen, niet anders dan ontkennend kan worden beantwoord." Zonder nu te willen beslissen, dat hierin eene bepaalde beslissing van de zijde der Kamer gelegen is, wenscht spreker toch te constateeren, dat deze zaak reeds een oud vraagstuk is, dat bij elk onderzoek in de sectien steeds op den voorgrond werd gesteld. — Nu heeft de *Minister van Binnenlandsche Zaken* heiden gezegd, dat de autoriteiten te Amsterdam zich er voor verklaard hadden om dit werk bij concessie te doen uitvoeren. Het is mogelijk, maar zoo lang spreker weet waren zij altijd een tegenovergesteld gevoelen toegedaan. Het is evenwel mogelijk, dat zij nu van zijns wijze zijn veranderd. Spreker herhaalt, dat hij niets wil afdingen op de waarheidsliefde van den *Minister van Binnenlandsche Zaken*, maar vroeger waren die autoriteiten toch van een geheel ander gevoelen. Wil men daarvan de bewijzen? Spreker wijst op het request der Kamer van koophandel te Amsterdam, van 6 november 1862. Vindt men daarin een enkel woord tot aanbeveling der concessie? Geen woord. Zij wenscht dat het werk tot stand komt, maar spreekt er geen woord van om dit door middel van concessie te doen plaats hebben. Nog een sterker bewijs. Het adres van den Amsterdamschen handel, voorzien van 750 handteekeningen, wordt daarin aangedrongen op de aanneming van dit ontwerp? Neen. Zij zeggen in hun stuk: De ondergeteekenden wenschen met allen ernst dat de beraadslagingen over het ontwerp tot daarstelling van het Kanaal door Holland op zijn smalst zoo spoedig mogelijk plaats hebben. Maar daarin ligt geen zweem dat zij dit werk bij concessie willen hebben tot stand gebracht.

Het is nu op dit standpunt dat spreker zich wil plaatsen. Even als in 1858 is hij een groot voorstander van dit werk, waarvan hij het groote nut nooit een oogenblik ontkend heeft. Er zijn wel bezwaren tegen de opportuniteit van dit werk, die hij meent dat niet voorbij mogen worden gezien. De Staat zal nog 70 miljoen moeten uitgeven voor de spoorwegen. Men mag ook niet voorbijzien dat er in den zomer verschijnselen waren, die deden vermoeden dat de bron van inkomsten uit Indië niet meer zoo ruim zoude vloeijen. Uit dien hoofde achtte hij het in het belang der schatkist noodig, dat niet alles te gelijk werd verrigt. Het stond ook bij spreker vast dat, hoe laag men nu ook op den Noordhollandschen spoorweg mag neerzien, deze spoorweg toch een tijdelijk hulpmiddel zou zijn voor den handel, en dat die spoorweg zeer zeker dienstbaar kon worden gemaakt

te worden gemaakt. De beraadslagingen worden geopend over art. 1 (goedkeuring der concessie voor het Kanaal door Holland op zijn smalst).

Het is nu op dit standpunt dat spreker zich wil plaatsen. Even als in 1858 is hij een groot voorstander van dit werk, waarvan hij het groote nut nooit een oogenblik ontkend heeft. Er zijn wel bezwaren tegen de opportuniteit van dit werk, die hij meent dat niet voorbij mogen worden gezien. De Staat zal nog 70 miljoen moeten uitgeven voor de spoorwegen. Men mag ook niet voorbijzien dat er in den zomer verschijnselen waren, die deden vermoeden dat de bron van inkomsten uit Indië niet meer zoo ruim zoude vloeijen. Uit dien hoofde achtte hij het in het belang der schatkist noodig, dat niet alles te gelijk werd verrigt. Het stond ook bij spreker vast dat, hoe laag men nu ook op den Noordhollandschen spoorweg mag neerzien, deze spoorweg toch een tijdelijk hulpmiddel zou zijn voor den handel, en dat die spoorweg zeer zeker dienstbaar kon worden gemaakt

Het is nu op dit standpunt dat spreker zich wil plaatsen. Even als in 1858 is hij een groot voorstander van dit werk, waarvan hij het groote nut nooit een oogenblik ontkend heeft. Er zijn wel bezwaren tegen de opportuniteit van dit werk, die hij meent dat niet voorbij mogen worden gezien. De Staat zal nog 70 miljoen moeten uitgeven voor de spoorwegen. Men mag ook niet voorbijzien dat er in den zomer verschijnselen waren, die deden vermoeden dat de bron van inkomsten uit Indië niet meer zoo ruim zoude vloeijen. Uit dien hoofde achtte hij het in het belang der schatkist noodig, dat niet alles te gelijk werd verrigt. Het stond ook bij spreker vast dat, hoe laag men nu ook op den Noordhollandschen spoorweg mag neerzien, deze spoorweg toch een tijdelijk hulpmiddel zou zijn voor den handel, en dat die spoorweg zeer zeker dienstbaar kon worden gemaakt

Het is nu op dit standpunt dat spreker zich wil plaatsen. Even als in 1858 is hij een groot voorstander van dit werk, waarvan hij het groote nut nooit een oogenblik ontkend heeft. Er zijn wel bezwaren tegen de opportuniteit van dit werk, die hij meent dat niet voorbij mogen worden gezien. De Staat zal nog 70 miljoen moeten uitgeven voor de spoorwegen. Men mag ook niet voorbijzien dat er in den zomer verschijnselen waren, die deden vermoeden dat de bron van inkomsten uit Indië niet meer zoo ruim zoude vloeijen. Uit dien hoofde achtte hij het in het belang der schatkist noodig, dat niet alles te gelijk werd verrigt. Het stond ook bij spreker vast dat, hoe laag men nu ook op den Noordhollandschen spoorweg mag neerzien, deze spoorweg toch een tijdelijk hulpmiddel zou zijn voor den handel, en dat die spoorweg zeer zeker dienstbaar kon worden gemaakt

Het is nu op dit standpunt dat spreker zich wil plaatsen. Even als in 1858 is hij een groot voorstander van dit werk, waarvan hij het groote nut nooit een oogenblik ontkend heeft. Er zijn wel bezwaren tegen de opportuniteit van dit werk, die hij meent dat niet voorbij mogen worden gezien. De Staat zal nog 70 miljoen moeten uitgeven voor de spoorwegen. Men mag ook niet voorbijzien dat er in den zomer verschijnselen waren, die deden vermoeden dat de bron van inkomsten uit Indië niet meer zoo ruim zoude vloeijen. Uit dien hoofde achtte hij het in het belang der schatkist noodig, dat niet alles te gelijk werd verrigt. Het stond ook bij spreker vast dat, hoe laag men nu ook op den Noordhollandschen spoorweg mag neerzien, deze spoorweg toch een tijdelijk hulpmiddel zou zijn voor den handel, en dat die spoorweg zeer zeker dienstbaar kon worden gemaakt

aan den handel van de hoofdstad. — Maar nu heeft spr. de zaak nader overwogen en hij heeft het niet van zich kunnen verkrijgen om, enkel op financiële gronden, tegen te werken een groot werk dat, als het tot stand mogt komen, het gehele land tot eer zou versterken. Doch, bij de overtuiging dat de zaak, lange den ingeslagen weg, niet tot stand kon komen, heeft hij gemeend zijn amendement te moeten voorstellen. Spr. zweept niet met de zaak; hij stelt zich geen overdriven voordeelige gevolgen er van voor. Maar hij is door drongen van het hoog gewicht er van. Hij acht het voor den handel op Amsterdam en voor de Zaanstreek van overgroot belang. Daarom zal hij gaarne de tot standkoming van dit werk bevorderen. Maar dan meent hij ook dat men zich de vraag mag voorstellen: wat zal het geval zijn waanneer de Maatschappij, aan wie men thans de concessie wil verleen, niet gered komt, en dus nog 6 maanden moeten verloop. Mag men dan niet vragen: zal Amsterdam dan zijn waterweg krijgen? Spr. weet dat er velen zijn die hierop speculeren. Meer dan een persoon buiten deze Vergadering heeft hem gezegd: de concessionarissen zullen het geld wel krijgen, als de concessie eens is verleend, dan is het Land er af. Neen, zegt spreker, als men wezenlijk de zaak wil, dan moet men zulke argumenten niet bezigen. Ja maar, zegt men, welke gronden hebt gij waarom gij geloof dat die Maatschappij niet tot stand zal komen? Spr. geloof de vraag te mogen omkeeren en durft vragen: wie geeft de waarschijnlijkheid, dat zij wel zal tot stand komen? Men mag dit verwachten. Maar tot nu toe is spreker het eens met het oordeel van den heer van Meukelom in 1860 gezit, dat concessie vragen voor dit onderwerp een hopeloze zaak is. Die spreker heeft er toch met nadruk op gewezen dat deze zaak in de eerste plaats van Staatswege moest worden uitgevoerd. Spreker kan niet gelooven, dat het gemakkelijk zal vallen aandeelhouders voor deze onderneming te vinden. Overal heeft hij dit openhartig beleden. Men heeft hem nu wel gezegd: dat is de zaak van den commissaris; laat hij maar tobben. Maar die argumenten gaan niet op. De vraag die hier te beslissen is, staat, naar sprekers individueel gevoelen, in nauw verband met het eredit van den Staat. En nu heeft hij in 1844 gezien wat het kost de schatkist van den Staat te herstellen, en de ondervindig, in 1848 opgedaan, doet hem ook steeds bezorgd zijn voor het eredit van den Staat. Spreker herinnert daarbij aan de leening voor de Maatschappij van Weldadigheid, om te doen zien dat men het eredit van den Staat niet te licht moet tellen.

De gronden waarom hij meent dat de onderneming door particulieren niet tot stand zal worden gebracht, zijn reeds in de gewisselde stukken opgegeven. In de eerste plaats wijst spreker op de moeijelijkheid om de noodige kapitalen te kunnen verkrijgen. Ten tweede wijst spreker op de kosten van onderhoud. Door den heer Reinders is gevraagd hoeveel die kosten zullen zijn, maar de Minister heeft daarop geen voldoende antwoord kunnen geven. Intusschen zijn de jaarlijkse kosten van onderhoud door deskundigen op ruim 2 ton geschat. Toen waren onder het werk nog niet begrepen de sluiswerken, het stichten van een stoomwerktuig enz. — Men wijst nu wel op de voordeelen die de aandeelhouders zullen genieten, door de rentegarantie door het Rijk van 4½ %. Maar men moet nu niet vergeten dat die 4½ % moeten strekken voor renten en aflossing. Nu heeft men wel gewezen op de opbrengst der gronden die, na droogmaking, in cultuur zullen worden gebracht, maar spreker meent dat ook, met het oog daarop, de uitzigten voor de kapitalisten niet zoo uitlokkend zullen zijn om in deze zaak hun geld te steken. Hij wijst hierbij ook nog op de groote bezchadigingen die aan het werk kunnen worden veroorzaakt. — Welke is nu de kans van winst? Al worden de landerijen tot een huten-sporig hoogen prijs verkocht, dan nog zal men slechts een rente van 4½ pct. verkrijgen. Is dat nu ruim genoeg om de kapitalisten over te halen? Men heeft nu ook wel gewezen op de groote winsten, die uit zekere aansluitingen zullen ontstaan. Maar, eer die aansluitingen tot grooge gronden zullen zijn gemaakt, zal er nog wel een lange reeks van jaren moeten verloop. Als men daar nu bijrekent de voorschotten van den Staat, die zal daaruit voor de concessie-narissen ook een aanzienlijke schuld ontstaan. Dit nu zijn de hoofdzakelijke gronden die hem de overtuiging geven dat, al wordt de concessie goedgekeurd, men dit zal kunnen noemen: een dood paard aan een boom gebonden.

Omtrent de concessie zelve zal spr. niet veel zeggen. Ijderhand de redactie van dat stuk is allerongeluk-kigt. Men is een zeer verkeerd weg ingeslagen, door hier dezelfde voorwaarden tot grondslag te nemen als die voor de spoorweg-concessien. Men heeft hier ook uit het oog verloren dat, naar mate het oogenblik der voltooiing nadert, de onderneming jaarlijks aanzienlijke kosten zal hebben te betalen. Er is ook reeds in de stukken op gewezen, dat door de bepa-

lingen hier voorwaarden geen genoegzame waarborgen voor den Staat aanwezig zijn. Men had ook, nu men hier de spoorweg-concessien tot grondslag heeft genomen, voorzigtig moeten wezen in de keuze der uitdrukkingen. Wij waken toch allen welke groote nadeelen er zijn ontstaan door de niet-duidelijke redactie der concessien voor den Rijnspoorweg, de Aken-Maastrichtsche spoorweg-maatschappij enz. Spr. wijst hier op verschillende bepalingen der concessie en vooral op de bepaling, dat geene gronden mogen worden bezwaard of vervreemd zonder toestemming van den Minister, waartoe zou kunnen worden opgemaakt dat dit met zijne goedkeuring wel mag geschieden. Spr. meent dat men door de overneming der conditien die voor een andere zaak geschreven waren, een stuk heeft in de wereld gebragt, dat later tot vele moeijeligheden aanleiding zal geven. Om al deze redenen komt het spr. oneindig verkieslijker voor, dat dit werk van Staatswege wordt daargesteld. Als hij toch den toestand der schatkist nagaat, dan geloof hij dat het ook veel voordeliger voor den Staat zal zijn zelf het werk uit te voeren, dan een rente te garanderen van 4½ pct. En spr. heeft het daarom in het belang der zaak wenschelijk geacht aan de Kamer de beslissing der vraag te onderwerpen: of het niet beter ware dat de Staat het werk uitvoere? Nu heeft men zijne poging miskend; men heeft hem allerlei bedoelingen toegeschreven; men zeide dat het zijn doel was het werk te laten steken. Spr. geloof dat, als men zich niet aan hartstogtelijke beschouwingen wil overgeven, men zou zien dat men zijne bedoeling zeer verkeerd beoordeelt. Wat is toch het hoofdpunt? alleen de vraag: of het beter is dat de zaak van Staatswege worde aangelegd? Nu zou men ook op een andere wijze tot zoodanige beslissing kunnen komen, door toevoeging aan het artikel der wet der bepaling dat, wanneer de Maatschappij zich niet kon formeeren binnen den tijd de concessie bepaalden termijn, de Staat zelf de werken kon uitvoeren. Maar als spreker dien vorm niet gekozen heeft, dan was dit enkel in de overtuiging dat daardoor weder zes maanden zou verloren gaan. Daarom heeft hij voorgesteld dat het werk dadelijk door den Staat zou worden uitgevoerd. Zijn voorstel heeft dus het voordeel dat er geen tijd-verlies zal zijn. Men zal onmiddellijk met het werk beginnen. En voor den concessie-naris zal dit ook nog dit voordeel hebben, dat de Staat al zijne plannen en teekeningen moet overnemen, terwijl hij volgens de voorwaarden, na verloop van den termijn in de concessie gesteld, alle aanspraak op eenige vergoeding verliest. Spreker geloof dat daar, waar het een man geldt die zoo groote volharding, en zooveel liefde voor het Vaderland toont; men dien man niet gelijk mag stellen met anderen, die enkel uit winst-bejag een zaak ondernemen.

Nu nog een ander bezwaar. Men heeft veel misbaar van zijn amendement gemaakt. Hij zal daarover niet veel spreken. Maar dat misbaar heeft toch een gewigtig gevolg gehad. Het heeft bij het algemeen he gevoelen doen ontstaan, alsof het hem niet te doen was om een waterbouwkundige kwestie, maar wel om een politieke kwestie, en dat hij met het voorstellen van zijn amendement een ander doel had dan om te spreken over waterwerken. Het heeft daarentrent niet aan geruchten ontbroken. Nu verkies spr. zelfs niet in de verte mede te werken, om den schijn te doen ontstaan dat het hem hier enkel te doen is om een politieke kwestie. Na al hetgeen in soortgelijke omstandigheden vroeger wel eens gezegd is, begrijpt hij zeer goed dat het der Regering niet welgevallig is dat haar de wege dehe pertinente vraag wordt gedaan. Hij zal dan ook afwachten wat de discussien hieromtrent mogten opleveren en, als hij uit het stilzwijgen der Regering of uit hare verklaringen de overtuiging erlangt dat de dagbladen het in deze niet mis hebben, dan zal het besef van het gewigt dezer kwestie bij hem zwaar genoeg wegen om alsdan zijn amendement in te trekken.

De heer *Blussé van Oud-Alblas* aanzelt het woord te nemen, omdat hij niet gaarne verdacht wil gehouden worden uit plaatselijk belang tegen dit ontwerp gestemd te zijn. Hij hoop echter dat men overtuigd zal wezen dat hij gaarne zou willen medewerken tot al datgeen wat strekken kan tot opbeuring van den handel, zoo de middelen daartoe goed gekozen zijn. Naar zijne meening staat hij op een onpartijdiger standpunt, dan welligt zij die afgevaardigd zijn uit een district dat meer bijzonder bij dit wetsontwerp betrokken is. Hij heeft het nog weinige jaren geleden opgemerkt, hoe somtijden met ijer voorstonden het denkbeeld om van Scheveningen een handelsplaats te maken door den aanleg van een haven; hoe velen die niet dat denkbeeld niet ingenomen waren hunne schouders ophaalden, en welke de uitkomst van die plannen geweest is. Zoo iets kan ook te Amsterdam het geval zijn. Volgens den een hangt de welvaart, de toekomst van Amsterdam van dit ontwerp af; anderen zullen echter, naar hij meent, ook de schouders ophalen. Het doet hem genoeg dat in deze

zaak de politiek niet in het minste in aanmerking komt. Het is inderdaad gelukkig dat de politieke kwestie maar eenmaal in het jaar wordt gevoerd. Dit onderwerp is zuiver van materiëlen aard. Hij beschouwt deze zaak uit een zuiver technisch; zeevaartkundig en handels oogpunt. Wat het eerste betreft, de behandeling daarvan behoort niet tot zijne bevoegdheid; hij laat dat aan de deskundigen over. Wat het tweede aangaat, heeft hij bekwaam kspiteus gesproken, en die hebben hem gezegd dat zij het onverantwoordelijk zouden achten om bij eenigzins ruw weder in te loopen in het kanaal dat men wil daarstellen. Dat wordt ook door de Reg. in die gewisselde stukken wel eenigermate erkend. Als dit nu eens waarheid is, dan vervalt het geheele nut van het ontwerp. Hij vrees dat Amsterdam door dit plan in dezelfde ongelukkige positie tegenover andere handelsplaatsen blijven zal, als nu het geval is. Uit mededeelingen omtrent den waterstand van alle havens van ons Land, is het hem gebleken, dat er bij hoogwater 70 palmen water zijn, hetgeen een genoegzame diepte voor groote schepen oplevert. Hij houdt de denkbeelden om de Atlantische vaart voor ons Land te verkrijgen voor ongegrond. Het is waar, elders bestaat zij, maar zij is daar gegrond op het verkrijgen van enorme subsidien, en op vele plaatsen waar zij bestond, is zij verloren gegaan. Ten opzichte van het handelsbelang zal hij geene lofde van den handel houden. Hij beschouwt het voor den handel van groot belang, dat er een algemeen en groot brandpunt zij: dat is alleen te Amsterdam. Rotterdam haakt daar wel naar, maar heeft het nog niet bereikt. Nu zegt men wel dat de handel van Amsterdam wordt geabsorbeerd door de effecten-beurs. Geen ongerijnder beschuldiging kon ooit een stad treffen. Het is waar, die effecten-beurs neemt een groot deel van de kapitalen weg, maar er bestaat gelukkig in de hoofdstad nog vele andere hulpbronnen. Hij wijst er toch op dat de Amsterdamsche handelsstad meer dan eens een geduchte handelscrisis zonder groote schokken heeft doorgestaan; dat de geldmarkt nog altijd in de hoofdstad wordt aangetroffen, dat de assurantie een hoofdmiddel van bestaan oplevert, dat daar entrepôts zijn gevestigd; dat men daar gemakkelijk laden en lossen kan, en dat men weet dat men te Amsterdam zijne goederen kan afzetten. Zendt men dus een vaartuig naar Amsterdam, dat weet men dat het zich in Abraham's schoot zal bevinden. Nu geldt het hier een verbinding van Amsterdam naar zee; de bestaande weg is voornamelijk slecht door de menigvuldige krommingen die er zijn en waardoor men aan aanvaring is blootgesteld. Een kortere weg is zeker altijd het meest verkieslijk; maar om dien korteren weg naar zee te verkrijgen moet men van het Rijk afzien, en dat was juist het middel waardoor Amsterdam groot is geworden. Zoo de gunstigste ligging naar zee het meest afdoende middel was om den handel te bevorderen, dan zouden Amsterdam en Rotterdam wel nooit zijn vooruitgegaan. Dat was echter het geval, terwijl zijne geboortestad Dordrecht geruimen tijd stationair bleef. De handel liet niet uitaaltend op den kortsten weg, maar wel op den gemakkelijksten weg om goederen te lossen en te verkoopen; Rotterdam had Zuidholland voor zich en Dordrecht slechts den Biesbosch. Amsterdam had het rijke Friesland, Groningen, Overijssel, Drenthe en een deel van Gelderland. Hoe is het nu mogelijk dat men de communicatie die nu bestaat, en die voor Amsterdam zulke groote voordelen oplevert, afsluiten wil? Aanzienlijk is het aantal schepen dat jaarlijks zonder eenig oponthoud naar Amsterdam vaart. En dat wil men doen ophouden. Waartoe dat alles? Waartoe dat alles prijs gegeven? Alleen om de stoomvaart. Het is echter hoogst twijfelachtig of de stoomvaart naar Amsterdam ooit met die naar Rotterdam zal kunnen wedijveren, want aan de ene zijde is de vaart vrij aan den anderen kant heeft men oponthoud door de sluisen. Hij zou het veel beter achten zoo Amsterdam er zich voortdurend op toelagde de voordienste koloniale markt te zijn. Dat doel zou kunnen worden bereikt door een verbinding van het Noordhollandsche kanaal. Dan zou men behouden wat men heeft, en dat zou men niet verliezen de vaart over het IJ en de Zuiderzee. Over de verbetering van den waterweg naar Rotterdam zal hij niet spreken, ten eerste omdat dit punt nog niet aan de orde is, maar ten andere omdat Dordrecht zoo dicht gelegen is bij Rotterdam.

Bij het ver gevorderd uur wordt de voorzitting der beraadslaging bepaald op morgen ochtend ten III ure.

De Commissie van Rapporteurs uit de Tweede Kamer voor het Wetsontwerp tot ontiening van percelen ten behoeve van den spoorweg van Breda naar Moerdijk heeft haar eindverslag uitgebragt. Daarin wordt gewezen op de wenschelijkheid om eenige verbetering in de haven te Moerdijk aan te brengen. Ten aanzien van het nog niet aabesteden van het station te Breda is bij sommige leden het vermoeden gerezen, dat de Regering voornemens is het station van den Belgischen spoorweg tot gemeenschappelijk gebruik in te rigten.

Ware zulks het geval, dan moest daartegen worden, dat dit gebouw wegens zijn eenzaam daarvoor niet geschikt kan, gezegd worden, ook niet de wraek kunnen weerkonden, dat de beslissing omtrent de exploitatie geprooc wordt. De hoop werd uitgedrukt dat aan den bergschen heek een station naar dit plaats moge worden overig, en de wraek dat bij het gebaait de Breda gelegeheid afstijgen mogt gegeven worden.

Uit de Memorie van Beantwoording der op het voorloopig verslag van de Tweede Kamer het wetsontwerp tot ontiening van percelen ten behoeve van den spoorweg van Utrecht naar Breda blijkt, dat de meeste dijkbesturen, door de verhooging en verzwaring der wederzijdsche niet gerust gesteld, er op aandrongen dat met tot 5000 el boven de brug, zoo als het meldde, zouden worden beperkt, maar over bovenwaarts uitgebreid. Het scheen wenschelijk verlangt, zoo mogelijk, te gemoet te komen. Tevens was echter te voorzien dat uitvoers zoodanige verhooging en verzwaring van met moeijeligheden verbonden zou wezen, ook wegens de afmetingen van het profiel verschillende besturen aan den dijk zou gegeven hebben, scheen het de voorkeur te dat de uitvoering der werken van voor de betrokken dijkbesturen, met uitzicht op subsidie, overgelaten werd. Dus zou ook met de minste kosten zijn te voorzien. Een op dien voet is aan de dijkbesturen vroeger bedien is alleen van de Gedeputeerde Staten derland berigt ontvangen van het aanvaakt hunner fuschenkomst. Van Gedeputeerde Utrecht wordt nog berigt gewacht. Tot de Rijk of overeenkomst is het dus, zoo als niet gekomen. Mogt door het overleg gemogelijkheid zijn te verkrijgen, dan zal door de behoeven te worden beslist.

Op de vraag of van de centrale commissie Rijnvaart bewaaren tegen het plan tot over de Kuffenburg zijn gemaakt, antwoordt de dat de uitslag van het onderzoek dier commissie aan haar is bekend gemaakt.

Op de bewaaren, aan de overbrugging was men van de zijde der Regering natuur De keuze van eenen hooge brug zonder gedeelte is grootdeels een gevolg van de bij de samenstelling van het ontwerp dat de brug zoodanig moet worden ingericht, minst mogelijke aanleiding gaf tot het een beynsel dat bij overbrugging van boven elk ander moet gaan.

Het wetsontwerp tot vereeniging der Haarlemmerliede en Spaarwoude, Houtrijk en Zuid-Schalkwijk, heeft blijkens het Verslag in de afdelingen der Tweede Kamer volgende bedenkingen aanleiding gegeven van meende men, dat sedert 1857 meer en meer stelsel van vereeniging werd afgeweken, staande de ondervindig tech had gelees gevolgen allezins gunstig waren. Het heeft de aandacht getrokken, dat in de Memorie lichte de redenen worden opgesomd, die opnemem pleiten der bepaling in de wet, roerende goederen het eigendom blijven der van de vereenigde gemeenten. Eenige leden er op aan, dat deze strijd tusschen de Moerlichting en het wetsontwerp, worde opge Eenige leden betoonden zich gestemd toegevee aan het verlangen, dat althans de goederen der burgerlijke ambesturen van afdelingen, het eigendom van die besturen zoodat die besturen een afzonderlijk bestaan. Vrij algemeen verklaarde men zich tegen beald, om aan de vereenigde gemeente den naam van Haarlemmerliede en Spaarwoude en men dringt op de laatste benaming aan

Gedrukt en uitgegeven door G. en C. A. van Raalte te Rotterdam.